

PAHAYAGAN NG PARTIDO KOMUNISTA NG PILIPINAS
PINAPATNUBAYAN NG
MARXISMO-LENINISMO-MAOISMO

ANG Bayan

Tomo XXX Bilang 4

Hulyo-Agosto 2000

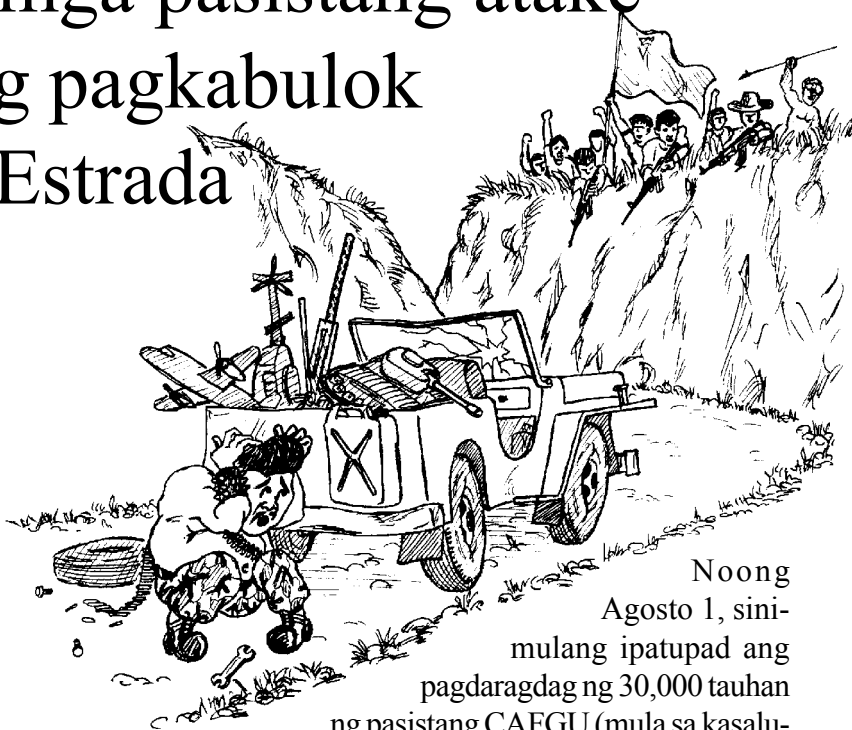
Editorial

Ang pagsidhi ng mga pasistang atake ay tanda ng lalong pagkabulok ng rehimeng US-Estrada

Bumubuga ng bala ang rehimeng US-Estrada at lumulura ng lason sa hangaring sindakin ang sambayanan at hadlangan ang pagsulong ng mga pakikibaka laban sa pasistang rehimen. Kaalinsabay ng paglalim ng desperasyon nito, itinataas ngayon ng rehimeng US-Estrada ang antas ng tindi, lupit at pinsala ng mga pasistang atake nito laban sa mamamayan.

Buong bagsik nito ngayong binubuwag ang mga mapayapang demonstrasyon at aksyong masa katulad ng brutal na pagsalakay sa raling anti-Estrada noong Hulyo sa Quezon City at ng todo-todong paggamit ng pwersa upang supilin ang welga ng mga manggagawa ng LRT. Ang kabangisang ito ay maihahambing, o sa ilang kaso'y higit pa, sa todong paggamit ng pwersa ng estado poder ng diktadurang Marcos noong panahon ng batas militar upang supilin kahit ang di armadong pagkilos ng mamamayan.

Lalong pinalalakas ni Estrada ang makinarya ng paghaharing militar sa kanayunan.

Noong Agosto 1, sinimulang ipatupad ang pagdaragdag ng 30,000 tauhan ng pasistang CAGU (mula sa kasalukuyang 33,000) upang ibayong paigtingin ang pasistang kampanya ng panunupil at paninindak sa kanayunan. Baluktot ang umiiral na upisyal na paniniwalang magagapi ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka sa pamamagitan ng pagkakaroon ng absolutong superyoridad sa armas at pagpapailalim ng populasyon sa pagmamanman at kontrol ng militar.

Palala nang palala ang mga paglabag ng pasistang estado sa karapatang-tao at sa mga pandaigdigang alituntunin sa digmaan. Pinipinsala ng malalaking operasyong militar ang mga pananim, kabuhayan at ari-arian ng masa. Lumalaganap ang mga kaso ng pagmasaker, pagpatay, pagdukot, pagtortur, ilegal na pangahalughog, pang-aaresto at pagkulong. Ang mga nadarakip na mandirigma ng BHB ay itinatanging ituring na mga bihag ng digma,

pinagkakaitan ng kaakibat na mga karapatan, karaniwang hindi ginagamot kung sugatan at sistematikong pinahihirapan bago tuluyang patayin.

Kakambal ng tumitinding paggamit ng pasistang karahasan ay ang pasistang kampanya ng disimpormasyon. Sistematikong naghahabi at nagpapakalat ng mga kasinungalingan sa pangunguna mismo ng hepe at iba pang opisyal ng AFP at PNP laban sa rebolusyonaryong kilusan.

Sa desperasyong dungisan ang rebolusyonaryong kilusan, gumagamit sila ng pinakamababang klase ng propaganda na kinatatangian ng tahasang pambabaluktot sa katotohanan. Inaakusahan ng AFP ang BHB ng paglabag sa pandaigdigang alituntunin sa digmaan nang inambus noong Hunyo 27 ang “medical mission” ng AFP sa Jones, Isabela, na katunaya’y isang laking-brigadang operasyon ng paninindak at pananalanta sa masang lumalaban sa pagtatayo ng planta ng semento sa kanilang lugar. Gayundin, upang palabasing di tumutupad ang BHB sa kasunduang palayain ang dalawang bihag ng digma sa Timog Katagalugan, iniutos noong Hulyo 22 ang pagpapatupad ng AFP ng huwad na *suspension of offensive military operations* (SOMO).

Sumisidhi nang sumisidhi ang desperasyon ng rehimeng US-Estrada bunga ng patuloy na paglala ng

NILALAMAN

Editorial.....	1
Panukalang “emergency powers”.....	4
Tumitinding pasismo sa Metro Manila.....	5
Pasismo laban sa mga manggagawa ng LRT.....	7
Malisyoso ang SOMO ng Hulyo 22.....	8
502nd Brigade, salot!.....	9
Pagdakup kina Nomer Kuan at Romeo Sanchez.....	10
Programang pabahay ng rehimeng US-Estrada.....	11
Katarungan para sa mga biktima ng Payatas.....	11
San Roque Multipurpose Development Project.....	13
Mga aral ng pakikibaka sa Hacienda Looc.....	15
Ang iskwad-pangkultura ng Timog-Katagalugan.....	17
Manggagawa at mamamayang Amerikano.....	18
Balita.....	20

PANAWAGAN

Ang Lupong Patnugot ng **Ang Bayan** ay nag-aanyaya sa mga mambabasa na mag-ambag sa pagpapahusay ng ating pahayagan sa pamamagitan ng pagbibigay ng mga komentaryo at mungkahi, mga balita o mga rebolusyonaryong karanasan na maaaring ilathala sa ating pahayagan

Maaaring makuha ang pinakahuling isyu ng **Ang Bayan** sa internet. Magtungo sa *website* na: <http://angbayan.cjb.net>

Tatanggap ang patnugutan ng mga liham sa *email address* na: editors@angbayan.cjb.net

krisis sa ekonomya at pulitika.

Taliwas sa ipinagmamalaki ni Estrada na bumabangon na ang ekonomya, patuloy na dumaranas ang Pilipinas ng malalim na krisis bunga ng walang-rendang pagsasaka-tuparan ng gubyerno ng liberalisasyon, pribatisasyon at deregulasyon. Nagreresulta ito sa lalong pagbagsak ng kabuhayan at antas ng pamumuhay ng mamamayan, laluna ng mga magsasaka at manggagawang lugmok na sa kadusta-dustang katayuan.

Ipinamamarali ni Estrada, sampu ng kanyang mga ekonomista, ang pagkakaroon ng \$16 bilyon na reserbang dolyar at ng \$2.28 bilyon sarplas o labis sa kalakalan (mas malaking eksport kumpara sa import). Ang pagmamalaki sa datos na ito ay desperadong pagtatangkang ilarawang nasa mabuting katayuan ang ekonomya, sapagkat, hindi pagbangon ng ekonomya ang inilalarawan ng mga ito kundi ang pagbagsak ng produksyong nakasalalay sa mga imported na sangkap at, gayon, ng lalong pagkalugmok ng ekonomya sa krisis. Katunayan, sa unang kwarto ng taong ito, bumagsak nang 90% ang nakatalang pamumuhunan, kabilang ang tinatayang 70% pagbagsak sa direktang dayuhang pamumuhunan.

Hindi maitanggi ng gubyerno ang lumalawak na disempleyo. Kahit anupamang pagduduktor nila sa opisyal na estadistika, lumalabas na may 54% paglaki sa bilang ng walang trabaho mula Enero hanggang Abril.

Nais ng gubyerno na ipatupad ang mga programang pampasikad ng ekonomya kabilang ang malalaking proyektong imprastruktura tulad ng konstruksyon ng mga dam, daungan, paliparan, tulay, kalsada at iba pa. Subalit said na ang rekurso ng gubyerno dulot ng bagsak na katayuan ng lokal na produksyon, ng todo-buhos ng pondo sa kampanyang militar at pagpapalakas ng pasistang makinarya at ng malawakang pagnanakaw ng mga burukratang kapitalista sa kabang-yaman ng bansa. Ngayong taon ay tinatayang aabot na naman sa P80 bilyon ang depisit sa badyet, lagpas sa unang target na P62.5 bilyon. Sa 2001, tinatayang ang depisit sa badyet ay muling lalagpas sa nakatakandang target na P82.5 bilyon.

Upang mapinansyahan ang mga proyektong pampasikad, nakatakandang umutang ang gubyerno ng aabot sa \$2 bilyon mula sa mga dayuhang bangko at institusyon, pangunahin na ang World Bank, IMF at ADB. Sa kasalukuyan ay umaabot na sa \$58 bilyon ang utang panlabas ng Pilipinas.

Kayat walang pagpipigil si Estrada sa pagsasakatu-paran ng mga idinidiktang patakaran ng mga imperyalistang bangkong ito. Habang sa maraming bansa ay

nagmemenor sa liberalisasyon dahil sa nakalulumpong pinsalang idinulot nito sa kani-kanilang ekonomya, todo-arangkada naman si Estrada sa pagsusubasta sa mga dayuhan ng pambansang patrimonya ng Pilipinas. Ang larangan ng pagtitingi, isa sa pinakahuling nasa eksklusibong kontrol ng mga Pilipino ay ibinukas na rin sa mga dayuhan.

Binibigyan ni Estrada ang dayuhang malalaking kapitalista ng buong-layang dambungin ang yaman ng bansa at magkamal ng superganansya kahit sa kapinsalaan ng mamamayan. Sa kabila ng malawakang pagtutol, malayang itinataas ng mga kumpanya ng langis ang kanilang presyo, kabilang ang dalawang ulit na pagtataas nitong Hulyo na nag-udyok ng tuluy-tuloy na pagtaas ng presyo ng mga bilihin. Dulot nito, at ng patuloy na pagkapako ng sahod ng mga manggagawa, mabilis na dumadausdos ang kabuhayan ng masang anakpawis.

Lalo pang lumalaki ang agwat ng pagkakahiwalay ng Rehimeng US-Estrada mula sa mamamayang Pilipino. Ang mga makadayuhan at anti-mamamayang patakarang ipinatutupad ni Estrada ay ibayong nagpapaliyab sa malawakang paglaban ng iba't ibang sektor ng lipunan sa buong bansa. Dumarami ang mga welga at demonstrasyon sa lansangan na kinatatangian ng militanteng paninindigan, hindi lamang para sa demokratikong interes ng mga aping sektor, kundi laban sa patuloy na pananatili ni Estrada sa poder.

Ang todo-digmang anti-Moro ay di lamang naghiwalay kay Estrada mula sa mamamayan at lider-Moro, kundi pati sa mamamayang di-Moro na nagngangalit sa malawakang pinsalang dulot ng pasistang kampanyang ito.

Ang garapalang pagbibigay-pabor sa mga hayok na kroni ni Estrada, kabilang na ang iba't iba niyang asawa at anak, ang pamilyang Marcos, sina Lucio Tan at Danding Cojuangco, ay nagpapalalim ng paksyunal na tunggalian sa hanay ng naghaharing uri. Patuloy na dumarami ang mga naagrabyado ng sagad-sagarang kroni-ismo na nagbubunga ng ibayong pagkakahiwalay ni Estrada kahit sa hanay ng mga reaksyunaryo. Ang mga paksyong anti-Estrada ay patuloy na nagbubuo ng organisasyon at nagpapalawak ng impluwensya sa hanay ng malalaking negosyante at mga dating upisyal ng gubyrerno. Nagbubuo rin ng mga anti-Estradang grupo sa loob ng militar. Sinasamantala nila ang mababang moral ng mga tropa bunga ng kabiguang gapiin ang MILF at ng patuloy na paglakas ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka; at ang galit sa hanay ng mga upisyal na naagrabyado ng paboritismo ni Estrada sa promosyon at paghirang sa mga inaasam na pwesto.

Si Estrada pa rin ang pangunahing sinusuportahan ng imperyalismong US. Pinagtibay ito ng ayudang militar at ekonomiko na ibinigay ni Clinton

kay Estrada nang bumisita ito sa US nitong Hulyo. Gayunpaman, hindi ito nangangahulugang walang suportang ibinigay ang imperyalismong US sa mga reaksyunaryong anti-Estrada. Katulad kay Marcos, nakahanda ang US na isuka si Estrada kung ito ay makasasama sa pagpapanatili ng katatagan ng naghaharing sistema.

Kailangang ibayong palawakin ang anti-Estradang pagkakaisa ng mamamayan. Kailangang puspusang isulong ang pakikibaka ng mga manggagawa, magsasaka at iba pang aping sektor at ikawing ang mga ito sa pakikibaka upang ibagsak ang gubyrnong Estrada. Kaalinsabay nito, kailangang samantalain ang paglalim ng mga dibisyon sa hanay ng naghaharing uri sa pamamagitan ng hayagan at di hayagan, direkta at di direktang pakikipagtulungan sa mga reaksyunaryong anti-Estrada at koordinasyon sa mga aktibidad laban sa naghaharing rehimen.

Habang nag-iibayo ang lupit ng mga pasistang krimen nito laban sa mamamayan, lalong nagiging malinaw ang kawastuan ng pagsusulong ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka at nagiging paborable ang sitwasyon upang paigtingin ito. Kailangang palakas in ang BHB para dito at para sa lahatang-panig na pagpapaigting ng digmang bayan sa buong bansa.

Ang pananatili ng malaking bulto ng reaksyunaryong tropa sa Mindanao at ibang rehiyon katulad ng Timog Katagalugan ay kailangang mabisang samantalain sa pamamagitan ng paglulunsad ng paparaming maipagwawaging taktikal na opensiba laban sa relatibong maliit at nahihwalay na yunit ng kaaway. Kailangan ding samantalain ang kawalang-kakayahan ng kaaway na magkaroon ng absolutong konsentrasyon ng tropa sa lahat ng lugar. Laging may mga pagkakataon upang isulong ang pakikidigmang gerilya kahit sa Mindanao.

Habang nabubulok ang gubyrerno ni Estrada, lalong tumitibay ang batayan upang siya ay patalsikin sa poder. Araw-araw ay higit na nagiging paborable ang sitwasyon upang sumulong at lumakas ang rebolusyonaryong kilusan. **AB**

Salamin ng lumulubhang krisis sa paghahari ng rehimen

Para pabilisin umano ang rehabilitasyon ng Mindanao, humihingi ngayon si Estrada ng “emergency powers” sa reaksyunaryong kongreso. Sa pamamagitan ng kapangyarihang ito, nais ni Estrada na ipagbawal ang mga welga upang bigyang-pabor ang mga kapitalista sa anyo ng mga *tax holiday* at mga itatakdang insentibo sa mga “economic zone”—ilan sa mismong mga patakarang sanhi ng malawakang pagkawasak ng ekonomya ng bansa. Layunin nitong gawing paborable sa pamumuhunan (*investor-friendly*) ang Mindanao upang makaakit ng maraming kapitalistang dayuhan at lokal na samantalain ang mayamang rekurso ng isla.

Kabilang din sa mga dagdag na kapangyarihang nais ni Estrada ang pagsuspende sa awtoridad ng mga korte na mag-utos ng pansamantalang pagtigil ng mga proyekto ng guberno kapag may mga tumututol dito. Ang paghingi ni Estrada ng naturang kapangyarihan ay higit na naglililaw sa tunay na layon ng rehimen—ang alisin ang anumang balakid sa maka-imperyalista at kontra-mamamayang mga proyekto nito. Sabihin pa, tiyak na mas babagsik ang pagsupil sa sinumang tututol sa ganitong mga proyekto.

Sususpendihin din ang implementasyon ng huwad na Comprehensive Agrarian Reform Program upang lubusan nang hubarin ang anupamang nalalabing pagkukunwari na interesado ang reaksyunaryong guberno sa reporma sa lupa.

Ayon sa panukalang Mindanao Rehabilitation and Development Act of 2000 (Senate Bill 2095), ang pakanang “emergency powers” ay ipatutupad ng

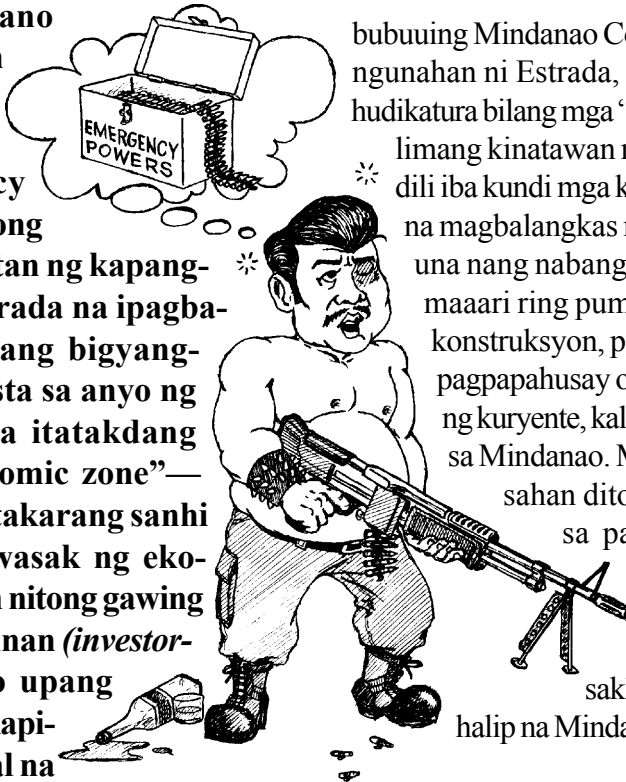
bubuuing Mindanao Coordinating Council na pangunahan ni Estrada, lalahukan ng Kongreso at ng hudikatura bilang mga “tagamasid”, at kabibilangan ng limang kinatawan mula sa “pribadong sektor” na dili iba kundi mga kapitalista. Bukod sa awtoridad na magbalangkas ng mga patakarang katulad ng una nang nabanggit, ang nasabing konseho ay maaari ring pumasok sa mga kontrata para sa konstruksyon, pagkukumpuni, rehabilitasyon, pagpapahusay o pagmamantine ng mga planta ng kuryente, kalsada, at iba pang imprastruktura sa Mindanao. Malaking kurakutan ang maaasahan dito kagaya sa iba pang kontrata sa pagitan ng guberno at mga pribadong kontratista.

Mas masahol, may balak pang gawing buong bansa ang saklaw ng “emergency powers” sa halip na Mindanao lamang.

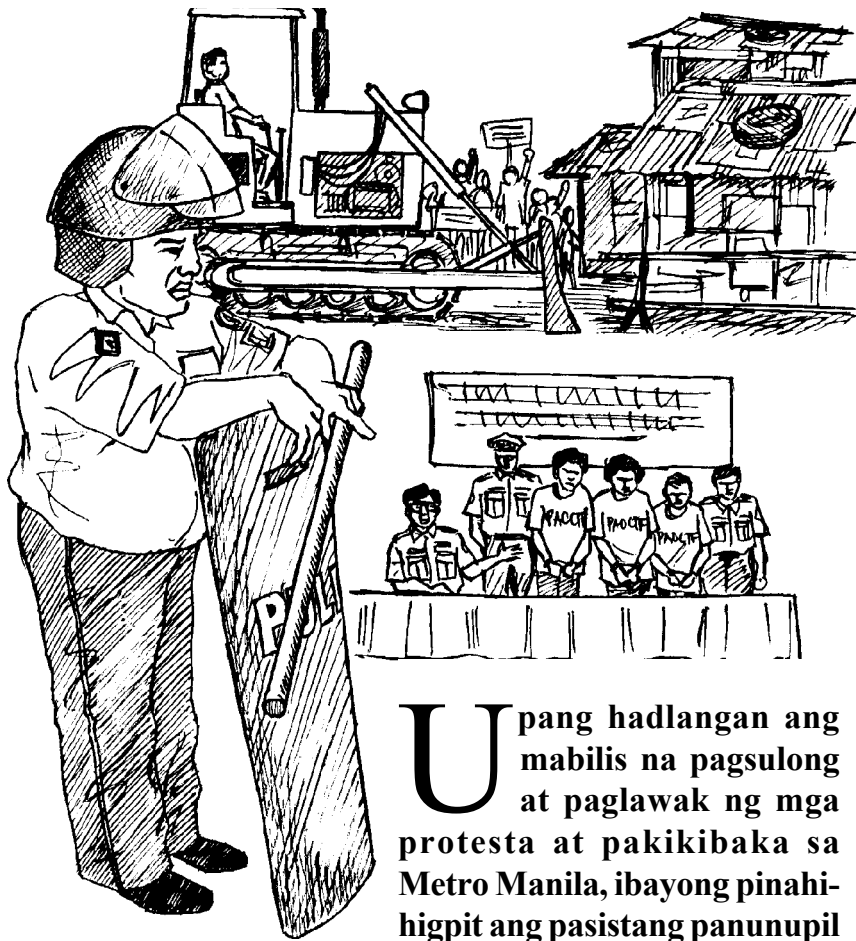
Masusuma mula sa mga nabanggit ang nais mangyari ni Estrada sa hinihinging dagdag na kapangyarihan. Nais nitong pahigpitin ang pasistang panunupil at lalo pang ibukas ang ekonomya ng bansa sa pandarambong ng mga imperyalista at pinapaborang malalaking kapitalista, sa kapinsalaan ng mga manggagawa at mamamayang Pilipino.

Sinasalaming ng paghingi ni Estrada ng “emergency powers” ang desperasyong iahon ang kanyang rehimen sa dinaranas nitong malubhang krisis sa paghahari. Ito ang nasa likod ng pinasisidhing pandarahas ng rehimen sa mamamayan. Ito rin ang dahilan kung bakit gayon na lamang ang pagkukumahog ni Estradang ibukas ang pambansang ekonomya sa todong kontrol ng malalaking kapitalista.

Ang pasista at maka-imperyalistang “emergency powers” ay higit na nagpapatibay sa batayan para patalsikin si Estrada. Kailangang puspusang labanan ang pakanang ito. ■

Tumitinding pasismo sa Metro Manila

Upang hadlangan ang mabilis na pagsulong at paglawak ng mga protesta at pakikibaka sa Metro Manila, ibayong pinahihigpit ang pasistang panunupil

sa balwarteng ito ng reaksiyong kapangyarihan.

Target nito di lamang ang rebolusyonaryong kilusan at mga ligal na demokratikong pwersa sa kalunsuran kundi pati mga karibal ni Estrada sa pulitika.

Dahil sa tindi ng krisis sa paghahari ng rehimen, lantaran na nitong ginagamit ang mga instrumento ng teroristang paghahari upang sindakin at supilin ang mamamayan.

Pagpapalaki at pagsisinsin ng pasistang makinarya. Ang National Capital Region Police Office (NCRPO) ang pangunahing makinarya para sa pasistang panunupil sa rehiyon. Sa ilalim nito ay may limang *police district office* na sumasaklaw sa kanluran, gitna, hilaga, timog at silangang bahagi ng Metro Manila.

Masinsin ang makinarya ng pulisya sa bawat antas mula munisipalidad at lunsod hanggang barangay. Di rin bababa sa 172 ang dami ng detatsment na minamantine ng NCRPO sa 17 syudad at bayan ng Metro Manila. Nagmamantine sa malalaking interseksyon ng mga

contingent ng Special Weapons and Tactics Team, *mobile unit* at tropang Marines na kumpleto sa kasuotan at gamit pandigma at armado ng mga M16 at iba pang sandata.

Sa Metro Manila rin nakabase ang mga espesyal na pwersang pulis tulad ng Presidential Anti-Organized Crime Task Force ni Gen. Panfilo Lacson.

Gamit ang karatulang antidroga, antikrimen at anti-terorismo, sinisindak ang masa sa Metro Manila sa pamamagitan ng pagmamantine ng "high visibility" ng pulisya at pwersang militar at pagtatayo ng mga tsekpoynt sa mga susing lugar-publiko tulad ng malalaking *commercial center* at *shopping mall* at mga mayor na interseksyon at kalsada.

Anti-komunistang kampanyang propaganda. Aktibo at nangunguna ang Philippine National Police (PNP) sa paninira sa rebolusyonaryong kilusan, sa Partido at sa Bagong Hukbong Bayan. Matingkad na halimbawa ang pagkakalat ng intriga na BHB (bukod sa Moro Islamic Liberation Front) umano ang pasimuno sa pagtanim at pagpapasabog ng mga bomba sa matataong lugar sa Kamaynilaan.

Samantala, tinatatakan namang komunista at tinatakot ang masa sa mga ligal na organisasyon at pwersang pambansa-demokratiko sa rehiyon. Sa pabrika ng Pepsi, halimbawa, ilang serye na ng anti-komunistang seminar ang idinaos upang hatiin ang masa sa pagsusulong ng kanilang pakikibaka. Ang tunay na unyon dito'y pinagbibintangang may kuneksyon sa Partido.

Pagbubuo ng lambat paniktik. Kadalasan, ang mga nalililang ng anti-komu-

nistang propaganda mula sa mga samahang masa sa mga pabrika, komunidad at eskwelahan ay nirerekluta sa makinaryang magmamanman sa mga pwersang demokratiko at rebolusyonaryo, gayundin sa tuwirang makinaryang paniktik ng PNP at Armed Forces of the Philippines.

Sa Food Terminal Inc. sa Taguig, simula pa noong 1998 ay nagdaraos na ang AFP ng serye ng kurso para sa pagbubuo ng organisasyon ng mga reserba nila. Bahagi ng seminar ang pagsasanay sa gawaing paniktik laban sa rebolusyonaryong kilusan.

Sa Pamantasan ng Makati, mismong ang kumandante ng Reserve Officers' Training Corps ay tuwirang nagrerekluta ng impormer mula sa mga estudyante. Ang narereklutang impormer ay binibigyan ng tungkuling subaybayan ang programa at aktibidad ng konseho ng mga estudyante, mga lider at pinaghihinalaang pwersa ng kilusang lihim.

Pananalakay at pagsupil sa mga ligal na demokratikong pwersa. Kamay na bakal at papatinding lantarang panunupil ang tugon ng rehimeng US-Estrada sa mga pakikibaka ng masang anakpawis at iba pang mamamayan. Tampok ang marahas na pambubuwag sa mga welga ng manggagawa, demolisyon sa komunidad ng maralita, pambubuwag sa mga piket, martsa, rali, demonstrasyon at iba pang aksyong protesta ng masa at mamamayan at

---

**SA HARAP NG
GAYONG MGA
PANANALAKAY AT
PAGSUPIL,
IBAYONG
SUMISIGLA ANG
PAGLABAN NG
MAMAMAYAN SA
MGA KOMUNIDAD
NG MARALITA,
PABRIKA AT
ESKWELAHAN.
KUMAKAPAL ANG
HANAY NG
MAMAMAYANG
TUMATAHAK SA
REBOLUSYONARYONG
LANDAS.**

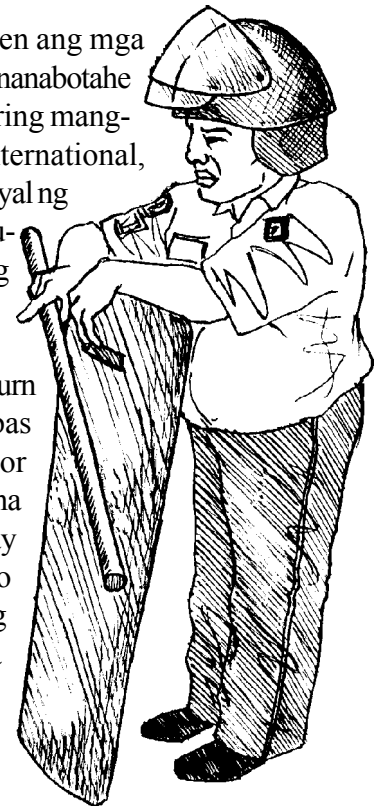
pang-aaresto, pananakit at pagkulong sa mga welgista, demonstrador, aktibista at mga organisador ng kilusan.

Nitong Hulyo 24, umabot sa 15,000 pulis ang itinalaga para supilin at buwagin ang mga aksyong masa laban sa State of the Nation Address ni Estrada. Sa marahas na pagsalakay ng pulisya, 119 ang nasugatan, 35 ang inaresto at isa ang nawawala.

Umabot din sa 1,000 pulis ang itinalaga at makailang ulit na sumalakay sa piketlayn ng nagwewelgang mga manggagawa ng Light Rail Transit nitong huling

linggo ng Hulyo.

Kasabwat ng rehimen ang mga oportunistang taksil sa pananabotahe sa mga pakikibaka ng uring manggagawa. Sa Triumph International, nanawagan ang mga upisyal ng unyon na kaanib ng Kilusan para sa Pambansang Demokrasya ni Frank Pascual na tapusin ang welga at tumalima sa "return to work order" na inilabas ng Department of Labor and Employment. Apat na ulit na sinalakay ng may 150 pulis, *goons*, bumbero at *security guard* ang piketlayn na patuloy na ipinagtanggol ng masang manggagawa at mga tunay na lider ng unyon.

Pagbuwag sa mga pinaghihinalaang rebolusyonaryong base. Partikular na pinag-iinitan at pinupuruhan ang mga komunidad at pabrikang pinaghihinalaang baseng masa ng rebolusyonaryong kilusan. Ginigipit at sinasalakay ang tinatayang mga base ng rebolusyonaryong kilusan sa Metro Manila sa pamamagitan ng demolisyon, pagdurog sa mga welga, panghuhuli sa mga lider at pwersa upang takutin ang pwersa at masa at pigilan ang bwelo ng kilusang masa.

Sa mga maralitang komunidad sa paligid ng Victoria Homes sa Muntinlupa, halimbawa, makailang ulit na winasak noong Abril ang mga bahayan gamit ang mga pwersa ng PNP, mga gwardya at preso ng National Bilibid Prisons na armado ng maso, bareta de kabra at bulldoser. Pagkatapos ng demolisyon, nilapa ang mga ari-arian ng mga maralita. May mga gayon ding pangyayari sa Pasig, Malabon, Caloocan at Makati.

Sa harap ng gayong mga pananalakay at pagsupil, ibayong sumisigla ang paglaban ng mamamayan sa mga komunidad ng maralita, pabrika at eskwelahan. Kumakapal ang hanay ng mamamayang tumatahak sa rebolusyonaryong landas. Lalong humihina ang kapit sa poder ng rehimeng US-Estrada at nayayanig ang reaksiyunaryong estado sa mismong balwarte ng kapangyarihan nito. **AB**

Pasismo laban sa mga manggagawa ng LRT

Marahas at sapilitang binuwag ang piketlayn ng mga nagwelgang manggagawa ng Light Rail Transit (LRT) nitong Hulyo 27 ng maka-kapitalista, kontra-manggagawa at kontra-mamamayang rehimeng US-Estrada.

Pagkatapos nito, sinipa sa trabaho ang mahigit 300 nagwelgang manggagawa sa isang malupit na hambalos na bumuwag sa kanilang unyon.

Nitong ika-25 ng Hulyo, nagwelga ang may 1,000 manggagawa ng LRT, isa sa mga pangunahing pampublikong transportasyon sa Kamaynilaan. Ito'y matapos ang humigit-kumulang tatlong buwang *dead-lock* sa negosasyon para sa *collective bargaining agreement* (CBA) sa pagitan ng maneydsment ng Metro Inc. at ng Pinag-isang Lakas Manggagawa sa METRO-National Federation of Workers Unions-Kilusang Mayo Uno (PIGLAS-NFWU-KMU).

Iginiit ng mga manggagawa ang karagdagang sahod. Tinutulan din nila ang napipintong pagbenta ng LRT sa SNS Lavalin International ng Canada na tiyak na magresulta kapwa sa malawakang tanggalan ng mga manggagawa at sa arbitraryong pagtataas ng pamasaheng humigit-kumulang 500,000 mamamayang araw-araw na sumasakay sa LRT. Umani ng malawak na suporta ang welga at matagumpay nitong naparalisa ang operasyon ng LRT.

Kaagad iniutos ni Estrada sa mga tauhan ng Western Police District at Special Weapons and Tactics Team na atakehin ang piketlayn at arestuhin ang mga welgista. Sinampahan din sila ng kasong kriminal.

Hindi natinag ng mga pananakot, ipinagpatuloy ng mga manggagawa ang welga. Bilang tugon, inatake ng 1,000 kagawad ng pulisya, mga gwardya

**MULI, NAPATUNAYANG WALANG
PAGDADALAWANG-ISIP SA PAGGAMIT NG
DAHAS ANG SABWATANG ESTADO AT
KAPITALISTA UPANG SUPILIN ANG PAGLABAN
NG MGA MANGGAGAWA AT WASAKIN ANG
MGA UNYON, MAPANGALAGAAN LAMANG ANG
KANILANG INTERES**

ng LRT Authority at bayarang *goons* ang mga welgista sampu ng kanilang mga tagasuporta sa mga istasyon ng Bambang, Monumento at Baclaran. Pwersahang binuwag ng mga pasista ang kanilang hanay sa pamamagitan ng walang-awang pagbomba ng *water cannon* at pagkaladkad sa kanila sa mga riles ng LRT. Isang myembro ng PIGLAS ang marahas na dinakip ng mga kagawad ng Caloocan Police.

Sadyang nagsara ang Metro Inc., ang direktang employer ng mga manggagawa at kakontrata ng gubyerno sa pagpapatakbo ng LRT, upang sisantehin ang mga manggagawa at buwagin ang kanilang unyon. Nitong Agosto 1, upang muling makakamal ng kita, muling pinatakbo ng gubyerno ang LRT sa pamamagitan ng mga eskiról.

Muli, napatunayang walang pagdadalawang-isip sa paggamit ng dahas ang sabwatang estado at kapitalista upang supilin ang paglaban ng mga manggagawa at wasakin ang mga unyon, mapangalagaan lamang ang kanilang interes. **AB**

Malisyoso ang SOMO ng Hulyo 22

Hindi katanggap-tanggap sa National Democratic Front of the Philippines (NDFP) ang *suspension of offensive military operations* (SOMO) na ipinag-utos ni Maj. Gen. Jose Lachica, kumander ng Southern Luzon Command, nitong Hulyo 22. Ayon sa pahayag nitong Agosto 8 ni Kasamang Luis Jalandoni, myembro ng NDFP Executive Committee, ang naturang SOMO ay “ginawa nang may masamang layunin, malisyoso at arogante.”

Ang SOMO na epektibo raw mula Agosto 1-14 at pinalawig hanggang sa katapusan ng buwan ay para umano bigyang-daan ang pagpapalaya kina Army Maj. Noel Buan at P/Chief Insp. Abelardo Martin.

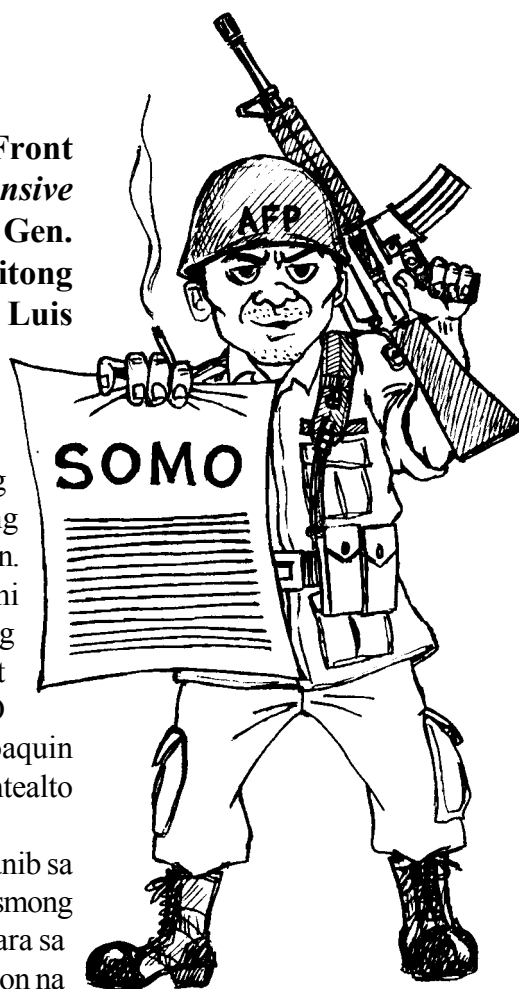
Subalit taliwas sa umanong layuning ito, arbitraryong itinakda ni Lachica ang oras at lugar ng pagpapalaya. Labag ito sa prinsipyong ang pagpapalaya ay dapat iluwal ng isang kasunduan sa pagitan ng NDFP at Gubyerno ng Republika ng Pilipinas. Malayung-malayo ito sa SOMO nang palayain ng BHB sina P/Chief Insp. Rene Francisco at Sgt. Joaquin Melad noong 1997 at Brig. Gen. Victor Obillo at Capt. Eduardo Montealto noong 1999.

Ang mapanlinlang na SOMO na ito ay malinaw na nagsasapanganib sa kaligtasan ng yunit ng Pulang hukbong kumukupkop sa mga bihag at mismong sa dalawang bihag ng digma. Wala rin ni anumang prubisyon dito para sa kaligtasan ng mga taong maiimbwelto sa proseso ng pagpapalaya. Ayon na rin mismo sa pahayag ng ilang matataas na upisyal ng Armed Forces of the Philippines (AFP), maaari pa rin nilang atakehin ang mga yunit ng BHB na nasa mga lugar na saklaw ng SOMO kapag may isinasagawang mga “teroristang aktibidad” ang mga ito.

Patuloy pa ring tinatagurian ng AFP ang dalawang bihag na upisyal bilang mga *hostage*. Taliwas ito sa prinsipyong ang pagbihag ng mga upisyal ng reaksyunaryong AFP ay isang lehitimong akto sa digmaan (*legitimate act of war*).

Dagdag pa, patuloy na nagpapakalat ng disimpormasyon ang AFP tungkol sa kalagayan at kalusugan ng dalawang bihag, bagay na nagpapatunay sa kanilang desperasyon sa harap ng mga bigong “rescue operations”. Sa katunayan, tulad ng pagtrato sa dating mga bihag ng BHB, mahusay na pinatutunguhan sina Buan at Martin alinsunod sa Geneva Conventions at mga protokol nito at sa Comprehensive Agreement on Respect for Human Rights and International Humanitarian Law.

Si Buan ay inaresto noong Hulyo 7, 1999 ng isang yunit ng Melito Glor Command ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa Lucena, Quezon. Binihag naman ng BHB si Martin noong Nobyembre 3, 1999 nang lusubin ng mga Pulang mandirigma ang istasyon ng pulisya sa Dolores, Quezon. **AB**

**ANG MAPANLINLANG NA
SOMO NA ITO AY
MALINAW NA
NAGSASAPANGANIB SA
KALIGTASAN NG YUNIT NG
PULANG HUKBONG
KUMUKUPKOP SA MGA
BIHAG AT MISMONG SA
DALAWANG BIHAG NG
DIGMA. WALA RIN NI
ANUMANG PRUBISYON
DITO PARA SA
KALIGTASAN NG MGA
TAONG MAIIMBWELTO SA
PROSESO NG
PAGPAPALAYA.**

Hulyo 16 sa Mapalad, San Agustín, Isabela. Sinalbeyds ng mga tropa ng Philippine Army sa ilalim ng 502nd Brigade si Kasamang Teresa Dayrit-Garcia, isang kadre ng Benito

Tesorio Front. Si Garcia, na buhay pa nang makuha ng kaaway, ay nagtamo ng walong tama ng bala, isa rito sa likod ng kanyang ulo. Kasama niyang nahuli si Sheryll Arcilla, 22. Bagamat di armado, pinalalabas ng militar na si Arcilla ay nagsuko ng isang M16. Iligal siyang ibinibimbín at pinaratangang may kinalaman sa ambus kay Col. Josefino Manayao noong Hunyo 27 sa pagitan ng Barangay Linomot at Sta. Isabel sa Jones.

Salot sa mamamayan ng timog-silangang Isabela ang 502nd Brigade. Mahaba ang listahan ng teroristang krimen nito at mga nagdaan at kasalukuyang pinamumunuan nitong batalyon, tulad ng 77th IB, 21st IB, 45th IB at 54th IB.

Pinakahuli lamang si Garcia sa mga *hors de combat* na brutal na pinaslang ng mga pwersa nito. Ilan sa matitingkad na paglapastangan ng 502nd Brigade sa mga alituntunin ng digma ay ang pagpatay sa sugatan at wala nang labang si Kasamang Cesario “Ka Deo” Piesa noong Enero 30, 1998 sa kanilang kampo sa Barangay Sto. Domingo, Jones; ang pagsalbeyds sa nahuli at wala na ring labang Kasamang Marcelo “Ka Mega” Astraquillo noong Agosto 1999 sa Delfin Albano; ang pagbaril sa ulo ng maysakit at nakahigang si Kasamang Lydia “Ka Ren” Sicat noong Setyembre 7, 1999 sa Barangay Dicamay Dos, Jones; at ang pagsalbeyds kay “Ka Makie” matapos itong mahuli sa isang labanan sa Carmencita, Delfin Albano noong Mayo 25.

Ang pananambang ng isang sandatahang yunit pampropaganda ng Bagong Hukbong Bayan sa *convoy* ng 502nd Brigade, na ikinamatay ng 16 na sundalo (hindi 13 tulad ng unang iniulat), kabilang

ang *brigade commander* nito na si Colonel Manayao at ang *executive officer* ng 54th IB na si 2Lt. Wilfredo Estanislao, ay pagpapataw ng karampatang parusa sa berdugong brigada ng Isabela.

May mahaba ring rekord ang 502nd Brigade ng pananakot sa masa, iligal na panghahalughog ng bahay, iligal na pang-aaresto at pambibimbín, panununog at pagbabantang manunog ng bahay at kamalig, pamumwersa ng sibilyan para maging giya sa operasyon, pambubugbog, panggagahasa at iba pang anyo ng pagsasamantala sa kababaihan, panunutok at pagpapatok ng baril sa harap ng mga sibilyan.

Kilala rin ito bilang protektor ng malalaking kumpanya sa pagtotroso at iba pang negosyong kumprador sa prubinsya tulad ng mapangwasak-sa-kalिकासang Royal Cement Corp. na itatayo sa Dicamay Uno at Dos sa Jones sa kabila ng mahigpit na pagtutol ng mamamayan.

Muling ipinamalas ng 502nd Brigade ang sagad-sagarang pagkapasista nito nang parang asong ulol itong naghasik ng ibayong terorismo sa Jones at mga karatig-bayan pagkatapos ng ambus kay Colonel Manayao.

Nitong Hulyo 14 at 15 ay sinalakay ng mga pwersa ng 5th Recon Coy ng 5th ID at 502nd Brigade sa pamumuno ni Lieutenant Alburo at Captain Derla ang iba’t ibang sityo sa Barangay Villa Bello sa Jones.

Sa sentro ng barangay, iligal na hinalughog ang bahay nina Marcelo Arriola at Amajun Adsua at sinira ang dingding ng bahay ng isang sibilyan para hindi raw ito pagtaguan ng mga mandirigma ng BHB. Hindi pa nagkasya, nagpapatok ng baril ang mga tropa dahil naiingayan daw ang mga ito sa kabataang nagkakasiyahan.

Ginawa rin ang huli at iba pang uri ng pananakot sa masa sa mga karatig na sityo.

Sa kaugnay na pangyayari, sinunog ng mga tropa ng 502nd Brigade ang bahay ni Virgilio Bayot, isang maralitang magsasaka na taga-Linomot.

Bago nito, nagsagawa na rin ang militar ng ilegal na panghahalughog at pagrere-kisa ng mga bahay sa Villa Bello, Dicomay at mga karatig-baryo sa Jones noong Hunyo 28 at 29.

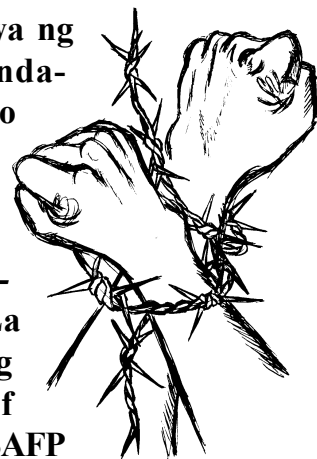
Nakaririmarim din ang mga paglabag ng 502nd Brigade sa mga demokratikong karapatan ng mamamayan sa nangyaring pagkubkob sa mga pwersa ng BHB sa Dapis, Napaliong, Jones kamakailan kung saan dalawang sibilyang pinaratangang tagasuporta ng hukbong bayan ang pinaslang at ilang kabahayan ang sinunog.

Subalit dahil dama ng mga tropa ng 502nd Brigade ang abot-langit na pagkasuklam ng mamamayan sa kanila, lagang na kanilang hanay ang matinding dismoral. Tanda nito ang di pagsuporta ng dalawang platon ng kaaway nang ambusin ang convoy ng kanilang punong upisyal na si Colonel Manayao kahit wala pang tatlong kilometro ang layo ng pinupwestuhan ng isa at ang isa naman ay maaaring makarating sa loob ng dalawang oras lamang na lakaran.

Dalawang platon ng berdugong brigada ang hindi nakakilos sa takot nito sa nagngangalit na mamamayan. **AB**

Pagdukot at ilegal na pagbimbin kina Nomer Kuan at Romeo Sanchez

Isa sa mga pinakahuling halimbawa ng napakalaganap at walang-pakundang paglabag ng pasistang estado sa mga karapatang-tao ang patuloy na ilegal na pagkakakulong nina Nomer Kuan at Romeo Sanchez. Sila ay pawang mga naglilingkod sa *non-government organization* na nakabase sa La Union. Karakara silang dinukot ng mga kagawad ng Intelligence Service of the Armed Forces of the Philippines o ISAFP sa Bilibiran, Binangonan, Rizal noong Mayo 8.

Ayon sa mga nakasaksi, nagpanggap na mga operatibang “anti-droga” ang mga sundalong pinamunuan nina Capt. Joey Panganiban at Sgt. Dagar Ayala nang arestuhin ang dalawa. Pinagsusuntok, pinagsisipa at kinaladkad ng mga berdugo ang dalawa patungo sa isang walang plakang Tamaraw FX.

Sampung araw silang itinago ng ISAFP at pinagkaitan ng karapatang kumuha ng abogado, ginawang inkomunikado at pinagbawalang mag-usap. Hanggang sa pangalawang araw, hindi sila pinakain at pinatulog habang isinasailalim sa *tactical interrogation* at sa abusong sikolohikal at sekswal. Sila ay piniringan, binugbog, sinakal ng mga alambreng aluminum at pinasong sigarilyo sa binti. Paulit-ulit silang pinaaming sangkot sa pagpatay kay Conrado Balweg na pinarusahan ng Bagong Hukbong Bayan noong 1999.

Noong umpisa, sa kabila ng paggigiit ng mga naghanap na kamag-anak, kaibigan at mga organisasyong nagtataguyod sa karapatang-tao, mariing itinanggi ng ISAFP at pulisya ng Abra na may kalamayan sila sa pagdukot kina Kuan at Sanchez. Pero noong Mayo 19, napilitan ang mismong ikalawang hepe para sa paniktik ng AFP na si Lt. Gen. Jose Calimlim na ilitaw sila.

Nagsinungaling si Calimlim nang ideklara niyang inaresto sina Kuan at Sanchez noong Mayo 18 at na sila ay mga “rebeldeng komunista” na nagtatrabaho para kay Lorna Rivera-Baba na naunang isinangkot ng rehimen noong Marso sa kasong pagpatay kay Balweg. **AB**

Panlilinlang at pandarahas sa mga maralita sa Metro Manila

Sa ngalan ng “kaunlaran”, walang habas na winawasak ng reaksyunaryong rehimen ang mga maralitang komunidad sa Metro Manila para sa ganansya ng mga burukrata at mga kasabwat na dayuhang monopolyo kapitalista at lokal na malalaking negosyo sa *real estate*, konstruksyon at batayang serbisyo’t *utilities*.

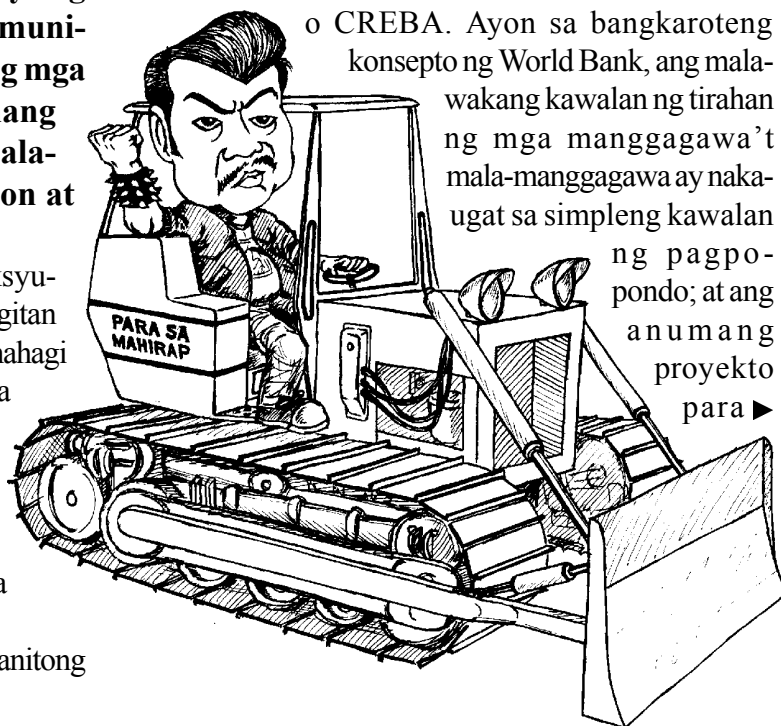
Sa prosesong ito, pinagkakakitaan ng reaksyunaryong gubyrerno ang mga maralita sa pamamagitan ng mapanlinlang na programang pabahay, pamamahagi ng lupa at reloksyon kasabwat ang mga repormista at manggagantsong grupong petiburges. Layunin nitong wasakin, hindi lamang ang mga bahay at kabuhayan ng mga maralita sa interes ng malalaking negosyo at mga burukrata, kundi pati ang aktwal o potensyal na baseng masa ng rebolusyonaryong kilusan.

Kakutsaba ng reaksyunaryong gubyrerno sa ganitong

plano ang World Bank at mga pribadong debeloper na nasa Chamber of Real Estate and Builder’s Association o CREBA. Ayon sa bangkaroteng

konsepto ng World Bank, ang malawakang kawalan ng tirahan ng mga manggagawa’t mala-manggagawa ay naka-ugat sa simpleng kawalan

ng pagpopondo; at ang anumang proyekto para ►

Katarungan para sa mga biktima ng Payatas!

Nakikiisa ang Partido at lahat ng rebolusyonaryong pwersa sa sigaw para sa katarungan ng mga naninirahan sa Payatas, Quezon City. Kinakailangang pagbayarin ang mga upisyal ng reaksyunaryong gubyrerno sa pagkamatay ng mahigit 300 maralitang natabunan ng gumuhong putik at basura noong Hulyo 10.

Malaking krimen ng mga upisyal ang pabayang pagtatambak ng basura sa Payatas Dumpsite na walang pagsasaalang-alang

sa peligrong kinalalagyan ng mga bahayan ng mga maralitang nakatira doon. At sa desperadong hakbang upang maghugas-kamay, ipinasara ang tambakan ng basura na nagkait ng ikabubuhay sa mga nangangalahig ng basura sa Payatas.

Ang suliranin sa disentang bahay at kawalang hanapbuhay ng mga maralitang naninirahan sa Payatas ay bunga ng mga patakaran ng reaksyunaryong gubyrerno sa ekonomya, sa pangkalahatan, at sa pabahay, sa partikular, na nag-

sisilbi pangunahin sa interes ng malalaking kapitalistang dayuhan at lokal, kabilang ang malalaking debeloper sa pabahay at *real estate*.

Kayat ang pagkamit ng tunay na katarungan para sa mga biktima ng Payatas ay lubusang matutupad lamang sa pagpapabagsak sa kasalukuyang mga naghahari sa pamamagitan ng rebolusyonaryong pakikibaka; at pagtatayo ng bagong demokratikong gubyrernong tunay na magtataguyod sa interes ng mga inaapi. **AB**

◀ rito ay dapat ibatay sa pamilihan (ibig sabihin, kung may bibili) at hindi sa karapatan at pangangailangan ng mamamayan para sa disenteng tirahan.

Nakatakdang magpautang ng \$120 milyon (P4.8 bilyon) ang World Bank, habang maghahanda ng katapat na pondo ang rehimeng Estrada mula sa mga pampublikong pondong nakalaan sa pensyon ng mga empleyado ng guberno. Tanda ng katusuhan ng naturang mga programa, pahuhulugan ito sa mga “benepisyaryo”. Sa nakaraan, 9% taun-taon ang interes ng mga pabahay. Sa kasalukuyang programa, nakatakdang umabot ito hanggang 15%.

Sa ganitong kaayusan, nasasamantala ng mga pinapaborang debeloper ng CREBA ang pautang ng guberno habang tinitiyak na tatabo sila ng milyun-milyon mula sa mga maralitang maninirahan sa mga yunit-pabahay na dikit-dikit, masisikip, mabababa ang kalidad (*sub-standard*) at nakatirik sa delikadong lupain. Pinakamababa na ang P500 buwanang hulog ng bawat pamilya para sa isang yunit na may laki lamang na 18 metro kwadrado; ang yunit na bahagyang mas malaki ay P5,000 naman buwan-buwan.

Nasa unahan ng CREBA ang pinakamalalaking debeloper tulad ng mga pamilyang Ayala at Aboitiz. Nag-uunahan naman ang mga upisyal ng reaksyunaryong guberno sa pagkopo ng malaking bahagi sa P200 bilyon pondong inilaan para sa murang pabahay. Ang C&P Homes, isa sa pinakamalaking kumpanya sa mura at katamtamang-halagang pabahay, ay pag-aari ni Speaker Manuel Villar sa pamamagitan ng kanyang mga tau-tauhan.

Umusbong ang mga negosyong *real estate* ng mga asawa, sarisaring anak at iba pang kamag-anak ni Estrada sa simula ng kanyang termino bilang presidente. Pinakamaraming naitatag na kumpanyang

real estate noong 1998 at 1999 ang mag-inang Guia Gomez at Jose Victor “JV” Ejercito, paboritong asawa at anak ni Estrada. Iskandaloso ang paglobo ng kapital ng kanilang mga kumpanyang *real estate*. Halimbawa na ang Buildworth, kumpanyang pangkonstruksyon ni JV Ejercito, na may halagang P14 milyon noong 1997, at nagkakahalaga na ng P83.3 milyon noong 1998.

Nag-aagawan din ang mga reaksyunaryong upisyal sa mga pusisyong hahawak sa nasabing pondo. Naging sentro ng masidhing bangayan sa loob ng gabinete ni Estrada noong huling bahagi ng 1999 ang House and Urban Development Coordinating Council na itinakdang mamahala sa lahat ng proyektong pabahay. Nagtagumpay ang kampo ni Lenny de Jesus, isang kampon ni Danding Cojuangco, sa pagkontrol dito.

Bahagi ng proyektong pabahay ng rehimeng Estrada ang kampanyang demolisyon ng mga maralitang komunidad. Simula nang manungkulan si Estrada, mahigit 50,000 pamilyang maralita na ang marahas na pinalayas sa kanilang mga tahanan sa Metro Manila. Sa susunod na mga taon, tinatayang madaragdagan pa ng 500,000 pamilya ang ipagtatabuyan mula sa kanilang mga tirahan.

Upang hindi makalaban ang mga residente at maisagawa nang buong laya ang demolisyon, sarisaring mga pakana ang niluluto ng reaksyunaryong guberno upang hatiin ang hanay ng maralitang-lunsod at ibayong yurakan ang kanilang mga karapatan. Nandyan ang pagkriminalisa sa kanila bilang mga “professional squatter”, ang pagbawi sa ipinamigay nang mga lupa at, ngayon, ang panukalang pagbabawal na maglabas ang korte ng *temporary restraining order* laban sa anumang proyektong “pangka-unlaran” ng guberno.

Sa mga komunidad kung saan may naabot nang antas ang organisasyon ng mga maralitang-lunsod, kaliwa’t kanan ang pag-alok ng mga reaksyunaryo ng murang pabahay, relokasyon sa karatig-prubinsya at salapi upang suhulan ang ilan at hatiin ang hanay ng mga maralita. Katuwang ng reaksyunaryong guberno ang maliliit na grupo ng mga rebisyunistang taksil, gayundin ang mga anti-komunistang sosyal demokrata sa panggugulo, panghahati at pambubuwag sa kanilang pakikibaka. Sa nakaraang mga taon, nangunguna sa pangungwarta sa mga pakikibaka ng maralita ang grupo ni Popoy Lagman na nahati na sa apat at ngayon ay naghihingalo na. Umeeksena at nakikihati rin sa ganansya ang maliit na grupong KPD ni Frank Pascual sa ilang maralitang-komunidad sa Metro Manila.

Ang problema ng kakulangan at kawalan ng disenteng pabahay sa mga sentrong lunsod ay isa sa pinakamasisidhing suliraning kinaka- ►

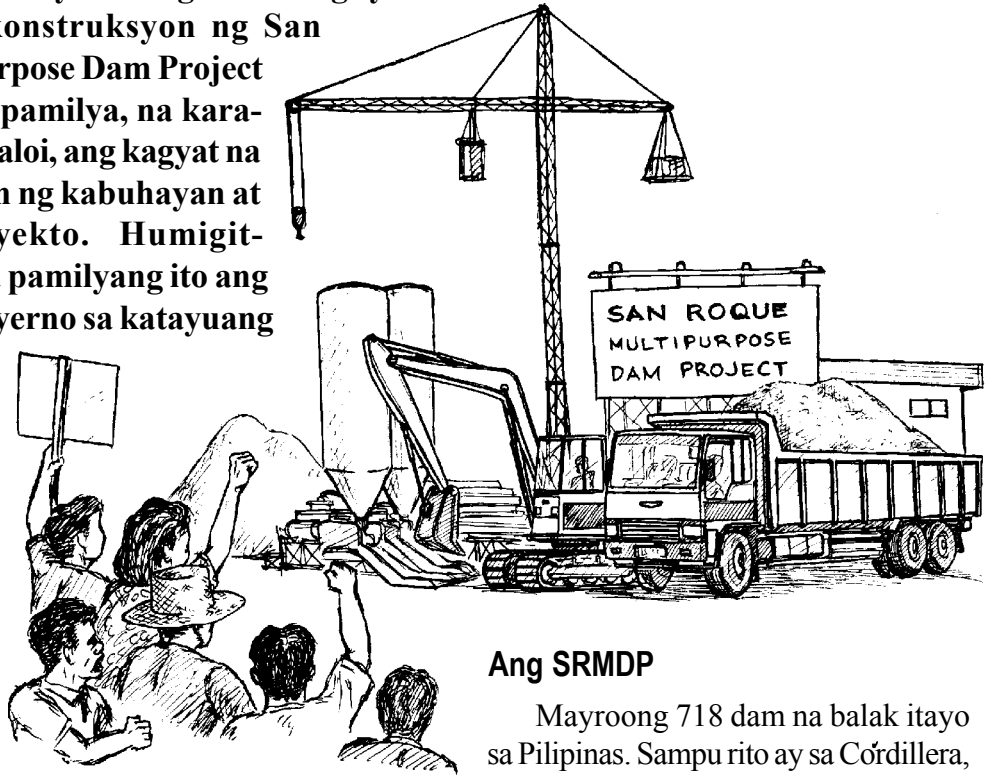
**KATUWANG NG
REAKSYUNARYONG
GUBERNO ANG
MALILIIT NA
GRUPO NG MGA
REBISYUNISTANG
TAKSIL, GAYUNDIN
ANG MGA ANTI-
KOMUNISTANG
SOSYAL
DEMOKRATA SA
PANGGUGULO,
PANGHAHATI AT
PAMBUBUWAG SA
KANILANG
PAKIKIBAKA.**

Dambuhalang pahirap sa mamamayan

Milyong mamamayan ang malalagay sa panganib sa konstruksyon ng San Roque Multipurpose Dam Project (SRMDP). Mahigit 2,300 pamilya, na karamiha'y mga minoryang Ibaloi, ang kagyat na palalaysin at mawawalan ng kabuhayan at tahanan bunga ng proyekto. Humigit-kumulang 18% na sa mga pamilyang ito ang sapilitang itinulak ng gubyrerno sa katayuang pulubi noong isang taon. Wawasakin ng proyekto ang 39,504 ektarya ng *watershed areas* na pinagkukunan ng kabuhayan ng 150,000 katao sa San Nicolas at San Manuel sa Pangasinan at Tuba at Itogon sa Benguet. Proyekto itong ibayong nagbabaon sa Pilipinas sa pagkakautang.

Ilan lamang ito sa epekto ng SRMDP na siyang itinuturing ngayon ng rehimeng Estrada bilang monumento ng bagong milenyo sa Pilipinas.

Ang SRMDP

Mayroong 718 dam na balak itayo sa Pilipinas. Sampu rito ay sa Córdillera, kabilang ang SRMDP na siyang pinakamalaking proyektong pang-imprastruktura sa Pilipinas sa ngayon. Itinatayo ito sa hangganan ng Pangasinan at Benguet. Ito ang ikatlong dam sa Ilog Agno matapos ►

◀ harap ng uring manggagawa at mala-manggagawa. Ibinubunsod ito, sa isang banda, ng napakababang sahod, malawakang tanggalan ng mga manggagawa at dislokasyon ng mga magsasaka sa kanayunan habang wala namang hanapbuhay sa kalunsuran. Sa kabilang banda, bunga rin ito ng walang pakundangang pagwasak ng mga komunidad-manggagawa upang bigyangdaan ang malalaki at malalawak na empresa at imprastruktura ng reaksyunaryong estado. Marami ang

itinataboy sa lansangan, itinutulak sa suluk-sulok ng mga lunsod at dahil sa abot-langit na singilin sa disenteng tirahan, ay napipilitang mangupahan kahit sa mga bahay na tila kulungangbaboy.

Tulad ng nagdaang mga rehimen, walang kahihinatnan ang engrandeng palabas sa pabahay ng gubyrnong Estrada habang nananatili at lumalala ang pagsasamantala at pang-aapi sa uring manggagawa. Walang ibang tunay na makikinabang sa programang ito kundi ang mga reaksyu-

naryong uri. Hindi lubusang malulutas ang problema sa kakulangan sa pabahay sa pamamagitan ng murang pagpapaupa o kahit pamimigay ng libreng mga bahay habang nananatili ang sistemang panlipunang nagbunsod ng suliraning ito. Tanging sa pamamagitan ng pakikabaka ng uring manggagawa at mala-manggagawa, kaisa ng masang magbubukid, sa balangkas ng pambansa-demokratikong rebolusyon, makakamit ang tunay na solusyon sa suliranin ng pabahay. **AB**

◀ ang Ambuklao Dam (1956) at Binga Dam (1960). Aabot sa 200 metro ang taas ng SRMDP (pinakamataas sa buong Asia) na may mahigit isang kilometro ang haba at lawak na 13 kilometro-kwadrado. Ika-11 pinakamalaking dam ito sa buong daigdig at ikatlo sa buong Asia. Ito ngayon ang pinakamalaking pribadong *hydro-electric power project* sa buong mundo.

Noong Disyembre 1997 pormal na sinimulan ang proyekto nang mabuo ang kasunduan sa pagitan ng National Power Corporation (NAPOCOR) at ng San Roque Power Corporation (SRPC), ang korporasyong nangangasiwa sa konstruksyon at sa pag-opereyt ng dam.

Isang malaking konsorsyum ang SRPC. Binubuo ito ng Marubeni Corporation ng Japan, Sithe Philippines Holdings (isang dibisyon ng Sithe Energies ng US, kung saan 29% ng *stocks* ay pag-aari rin ng Marubeni Corp.) at ng Kansai Electric Power Company ng Japan din.

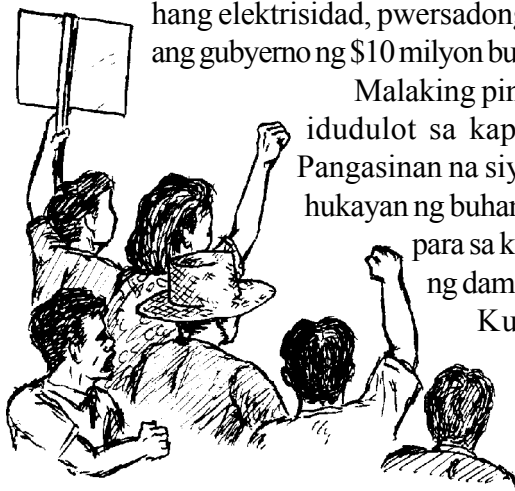
Ang Raytheon Engineers and Contractors ng US ang nakakuha ng \$700 milyon na kontrata para sa konstruksyon ng proyekto na may kabuuang halagang \$1.9 bilyon. Tulad ng bisyo ng reaksyunaryong gubyerno, utang sa dayuhan ang pondo sa proyektong ito. Nakapangutang na ng mahigit \$1.5 bilyon mula sa iba't ibang monopolyong bangko at may negosasyon na ring ginawa ang gubyerno para sa pagkumpleto sa pondong kailangan.

Noong Mayo, 40% na ang tapos sa proyekto. Tinarget na tapusin ito sa 2004, ang huling taon sa panunungkulan ni Estrada.

Maanomalya ang kontratang pinasok ng gubyerno sa SRPC. Maaaring abandunahin ng SRPC ang proyekto oras na matantyang hindi ito tutubo ng limpak-limpak na salapi sa kontrata. Mayroon o walang malikhang elektrisidad, pwersadong magbayad ang gubyerno ng \$10 milyon buwan-buwan.

Malaking pinsala rin ang idudulot sa kapaligiran ng Pangasinan na siyang paghuhukayan ng buhangin at graba para sa konstruksyon ng dam.

Kung pangangailangan sa elektrisidad ang usa pin,

hindi na kailangan pa ang konstruksyon ng dam. Ayon sa NAPOCOR Employees & Workers Union sa Hilagang Luzon, mayroon pang 2,000 *megawatts* na reserbang kapasidad ang NAPOCOR para sa Luzon *grid* o halos sangkatlo ng pambansang pangangailangan sa elektrisidad. Bukod pa rito, makalikha man ng elektrisidad ang dam, masyadong magiging napakataas ng halaga nito kumpara sa kasalukuyang ibinabayad ng NAPOCOR sa mga *independent power producer*.

Para kanino?

Noong Pebrero 1998, sinimulang palayasin ang mamamayan sa paligid ng lugar ng konstruksyon. Biktimang muli ang mga minoryang Ibaloi sa Benguet na tinakot at nilinlang para mapalayas sa lupang malaon na nilang binubungkal. Bago matapos ang proyekto, tinatayang 61,700 katao ang mapalalayas sa lugar.

Samantala, 1.5 milyong mamamayan ang lulunurin ng dam sa mga prubinsya ng Pangasinan, Nueva Ecija at Tarlac sakaling magkaroon ng butas, biyak o pagawas ang dam, kabilang ang 61,400 mamamayan sa munisipalidad ng San Manuel at San Nicolas sa Pangasinan.

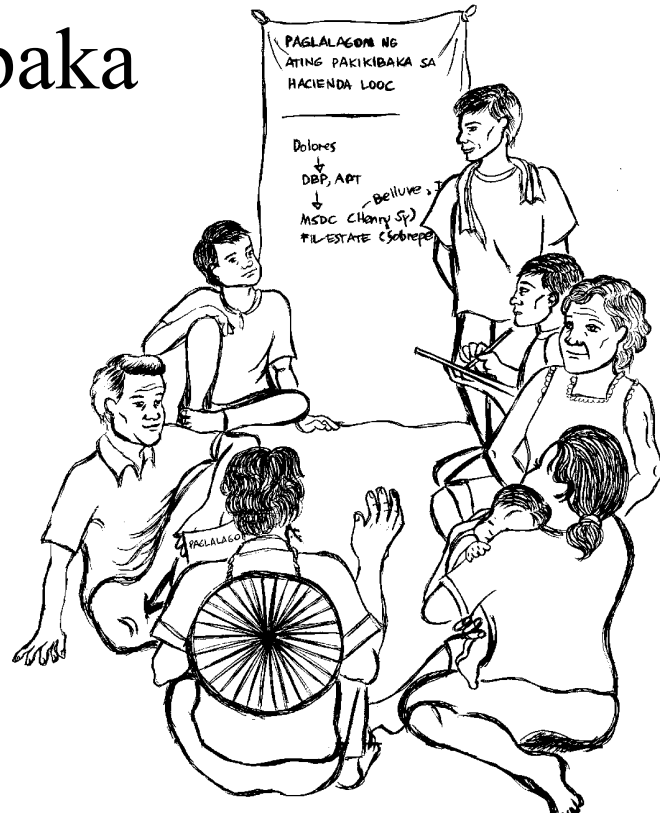
Mahina rin ang pundasyon ng SRMDP dahil itinatayo ito sa saklaw ng Digidig at San Manuel Fault Lines. Napakataas ng posibilidad ng malawakang pagguho ng lupa bunga nito. Hindi rin makakayang pigilin ng dam na ito ang malakas na pagbaha.

Malinaw na isinasakripisyo ng gubyerno ang buhay, ari-arian at kabuhayan ng mamamayan matuloy lamang ang proyekto. Ang SRMDP ay proyekto para sa interes ng mga dayuhang korporasyon sa pagmimina, sa SRPC para sa pagkakamal ng milyon-milyong tubo, sa mga dayuhang bangkong tumutubo sa pagpapautang, sa mga *special economic zone*, sa mga *agro-industrial estate* at sa mga ahente ng naghaharing uri na tumatabo ng limpak-limpak na salapi sa pagsasara ng multimilyong kontratang pang-imprastruktura.

May partikular na halaga ang SRMDP para sa mga multinasyunal na korporasyon sa pagmimina. Bukod sa pakinabang sa elektrisidad, sa dam na ito padadaluyin ang basura sa pagmimina (*mine tailings*) ng mga korporasyon upang makaligtas sa malaking gastos. Isa na sa mga kumpanyang ito ang Western Mining Corporation ng Australia na kasalukuyang may proyekto sa pagmimina sa Tubo, Abra. May aplikasyon na rin ang Newmont Mining Co. para sa pagmimina ng ginto sa ►

Mga aral ng pakikibaka sa Hacienda Looc

Nitong Hulyo 1, tuluyan nang ibinasura ng Korte Suprema ang kasong isinampa ng may 10,000 magsasaka laban sa Fil Estate Inc. at Manila Southcoast Development Corporation, mga mangangamkam na debeloper ng 8,650-ektaryang Hacienda Looc. Subalit bunga ng kanilang kamulatan at lakas sa pagkakaisa na pinanday ng limang taong pakikibaka, hindi natinag ng desisyon ng Korte ang determinasyon ng mga magbubukid na tuluy-tuloy na kumilos para sa tunay na reporma sa lupa.

Pagbubuklod ng lakas. Sa umpisa'y naging kalat-kalat ang paglaban ng mga magbubukid nang bawiin noong 1995 ng reaksyunaryong estado ang mga titulo nila sa lupa upang bigyang daan ang balak ng mga debeloper

na magtirik sa Hacienda Looc ng dambuhalang panturistang libangan. Subalit paglao'y nagbuklod ang mga magbubukid. Sa pamamagitan ng militanteng samahang kanilang itinatag, mabisa nilang inilantad at ►

◄ hangganan ng Benguet, Nueva Vizcaya at Pangasinan. Mayroon itong aplikasyon para sa 100,000 ektaryang lupain na kagyat na kanugnog ng itinatayong dam. Ang Newmont ang pinakamalaking kumpanya sa pagmimina ng ginto sa US.

Tuloy ang laban

Noong 1970, matagumpay na ipinahinto ng mga pambansang minoryang Ibaloi ang pagtatayo ng Agno III na kalauna'y tinawag na Tabu Dam. Iniatras ni Marcos ang proyekto dahil sa lakas ng paglabang ipinakita ng mamamayan sa dam. Noong 1980, mariin ding tinutulan ng tribung Butbut sa Kalinga, sa pamumuno ni Macli-ing Dulag, ang pagtatayo ng Chico Dam.

Sa kasalukuyan, 20,000 organisadong Ibaloi ang tumututol sa pagtatayo ng SRMDP. Sinusuportahan sila ng mga progresibong organisasyon at indibidwal sa loob at labas ng bansa. Kabilang sila sa libu-libong mamamayang nagmartsa sa Lunsod ng Baguio at Makati noong Marso 14. Kaalinsabay nito ang paghahapag sa gubyerno ng Japan ng isang petisyong nilagdaan ng 77 grupo ng mamamayan at 12 myembro ng parlamento ng Japan at 500 indibidwal mula sa 26 na bansa, bilang pagsuporta sa mamamayang Pilipinong tutol sa pagtatayo ng dam.

Pansamantalang itinigil ng Japan ang paglalabas ng pondong inuutang ng gubyerno ng Pilipinas para sa proyekto. Subalit ang rehimeng US-

Estrada ay nagdeklara na itutuloy ang proyekto anuman ang mangyari bilang pagsunod sa kapritso ng mga dayuhang amo nito.

Kaisa ng mamamayan ang Partido, Bagong Hukbong Bayan at buong rebolusyonaryong kilusan sa paglaban sa SRMDP. Hawak natin ang mga aral ng tagumpay ng pakikibaka laban sa Tabu at Chico Dam. Kung buong panggigigil na iniaannunso ni Estrada na itutuloy ang proyekto sa kahit ano pang paraan, lalong dapat panghawakan ng mamamayan ang armadong pakikibaka bilang pangunahing anyo ng paglaban. Sa pagsusulong lamang nito makakamit ang dambuhalang tagumpay ng bayan at maitatayo ang tunay na monumento ng kasaysayan. **AB**

◀ tinutulan ang sabwatan ng mga debeloper at gubyerno para kamkamin ang kanilang lupa. Mariin din nilang tinutulan ang lansakang pasistang pandarahas laban sa kanila.

Nabuklod ang pagkakaisa ng mga magbubukid sa pamamagitan ng paglalantad sa anti-magsasakang proyekto ng Fil-Estate at MSDC. Naitaas ang kanilang militansya at napatatag ang kanilang kapasyahang lumaban sa pagsapol nila sa mga saligang suliranin sa lupa at sa mga ugat ng paghihirap ng buong sambayanan.

Pagharap sa mga pakana ng mga debeloper.

Tinangka ng mga debeloper na wasakin ang pagkakaisa ng mga magbubukid at pigilan ang kanilang paglaban. Nagbukambibig din sila ng “reporma” at bumuo ng huwad na organisasyong magsasakang pinamunuan ng ahenteng kapitan ng barangay na si Max Limeta. Ginamit ni Limeta ang pananakot at dahas, gayundin ang salapi, upang pilitin ang mga magsasaka na isuko ang kanilang lupa at paninindigan. Sadyang mayroong mga magsasaka na dahil sa matinding kahirapan ay nalinlang, nahatak, natakot o nabayaran ng mga debeloper, bagay na naging suliranin ng samahang magsasaka.

Subalit dahil ibayong pahirap ang hatid ng pagtangka ng mga kapitalista na itulak ang pagpapalit-gamit ng lupa, mayorya sa mga apektadong magbubukid, laluna yaong mga nasa pinakabatayang saray, ang lalong naudyok na lumaban. Sagot dito, walang pagod silang naglunsad ng iba’t ibang anyo ng aksyong masa upang labanan ang proyekto at itambol ang tunay na reporma sa lupa. Kasabay nito, iginiit ng mga magsasaka ang kanilang karapatan sa lupa sa pamamagitan ng mas masugid pang pagtatanim at pagpapayaman dito.

Pagtatakwil sa repormismo. Binigo rin ng samahang magbubukid ang tangka ng kampo ng rebisyonistang taksil na si Frank Pascual na iligaw ang militanteng pakikibakang magsasaka.

Nagpanggap na mga rebolusyonaryo sina Pascual. Habang nagbubulag-bulagan sa walang pakundangang pandarahas ng estado laban sa mga magsasaka ay ipinalangalandakan nila ang “mapayapang solusyon” sa suliranin sa lupa. Binaluktot nila ang likas na katangian ng estado na itaguyod ang naghaharing-uri, at itinuro ang baluktot na prinsipyong maaaring lubusang makamtan ang mga adhikain ng masang magsasaka sa balangkas ng reaksyunaryong sistema (demonstrasyon, petisyon,

eleksyon, negosasyon at iba pa).

Tinangka nina Pascual na isabak ang mga magbubukid sa sunud-sunod na aksyong masa habang isinasaisantabi ang lahatang-panig na pagpapalakas ng organisasyong masa. Nilibak nila ang tunay na reporma sa lupa at ang mga aktibistang masa at rebolusyonaryong nagtataguyod rito.

Nabigo ang kampo nina Pascual sapagkat nagpunyagi ang mga magbubukid sa pagpapayabong ng kilusang masa. Masikhay na hinarap ng mga magsasaka ang pagpapatatag ng militanteng samahan sa balangkas ng paglaban sa pyudalismo. Patuloy nilang pinanday ang kanilang pampulitikang kamulatan at umanib sila sa pambansa-demokratikong pakikibaka ng sambayanang Pilipino.

Mga taktikal na tagumpay ng kilusang masa. Sa kanilang pagpupunyagi, nagkamit ng mga taktikal na tagumpay ang kilusang magsasaka sa Hacienda Looc. Dahil sa mga aksyong masa, pansamantalang napigil ang mapangwasak na mga operasyon ng mga debeloper doon. Nalugi ang mga tusong kapitalistang nasa likod ng proyekto. Kasabay nito, umunlad ang kilusang masa sa lugar.

Taktikal na tagumpay din ng samahang magbubukid ang paglalantad sa pagpapalusot ng mga negosyante sa proyekto nang walang *environmental clearance*. Apat na beses na nasampahan ng kaso ang mga kumpanyang responsable sa pagguho ng mga lupain, pagkawasak ng mga taniman at pagpuputik ng tubig sa asyenda.

Bukod rito, ilang armadong bantay ng asyenda ang nakumbinsing magbitiw at tumulong sa samahang magsasaka. Dahil din sa mga aksyong masa, napilitan ang mga ahensya ng gubyerno na harapin ang mga protesta ng mga magbubukid. Umani rin ng pambansa at internasyunal na suporta ang pakikibaka sa Hacienda Looc.

Isulong ang rebolusyong agraryo. Ang mga magbubukid ng Hacienda Looc ay kabilang sa milyunmilyong magsasaka na matatag na nagsusulong ng paglaban sa bentahan at pagpapalit-gamit sa lupa at iba pang mga pakikibakang nagtataguyod ng kanilang interes at karapatan. Patuloy nilang isinasagawa ito sa balangkas ng komprehensibong programa ng pagpapababa ng upa sa lupa, pagpapataas ng sahod ng mga manggagawang bukid, pagpawi ng usura at pagpapataas ng produksyon ng mga magsasaka. Sa proseso, tuluy-tuloy nilang pinapanday ang kanilang pampulitikang kamulatan at ►

Tagapamandila ng rebolusyonaryong sining

Patawid-tawid sila sa mga larangan at sonang gerilya—sukbit ang tungkuling palaganapin at itaguyod ang rebolusyonaryong kultura sa Timog Katagalugan. Pinalalaganap nila ang iba't ibang anyo ng likhang sining at akdang pampanitikan tulad ng musika, pag-arte't pagtatanghal, sining-biswal, tula, dula at iba pa. Sila ang mga kadre at aktibistang pangkulturang bumubuo sa iskwad-pangkultura ng Timog Katagalugan.

Binuo ng pamunuan ng Partido sa rehiyon ang iskwad-pangkultura noong 1997 sa pagtugon sa mahigpit na pangangailangang isulong ang rebolusyonaryong gawain sa kultura kasabay ng iba pang mga gawain. Ito rin ay pagtalima sa hamong linangin at hubugin bilang isang hukbong pangkultura ang Pulang hukbo ng mamamayan. Sa loob ng balangkas ng hukbong bayan, tumatayong detatsment ng Artista at Manunulat ng Sambayanan (ARMAS) sa Timog Katagalugan itong iskwad-pangkultura.

Mahalaga ang papel ng iskwad-pangkultura sa ibayo pang pagkokonsolida ng mga organisasyong masa at mga yunit ng hukbo sa Timog Katagalugan. Nakasaad sa kanilang mga tungkulin ang pagtulong sa pagbubuo at pagpapasigla ng mga komite sa kultura at balangay ng ARMAS sa loob ng hukbong bayan at ng mga komite sa kultura sa mga kinokonsolidang baryo. Sa kanilang pag-ikot sa iba't ibang larangan at sonang gerilya kung saan nagsasagawa sila ng gawaing masa, naglulunsad sila ng mga pag-aaral at treyning upang paunlarin ang kakayahan

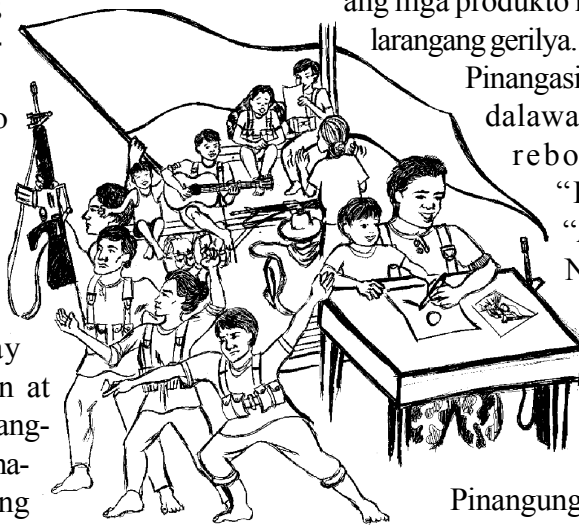
sa sining at panitikan ng mga aktibista sa lokalidad at mga mandirigma ng BHB.

Inilalathala rin ng iskwad ang *Dagitab*, ang panrehiyong magasing pangkultura ng Timog Katagalugan. Masinop nilang kinakalap at iniipon ang mga kontribusyong likha ng masa't mga kasama tulad ng mga tula, sanaysay, kwento, awit at dibuho. Nailathala sa mga isyu ng *Dagitab* ang mga produkto ng mga pagsasanay sa iba't ibang larangang gerilya.

Pinangasiwaan ng iskwad ang paglalabas ng dalawang teyp na kalipunan ng mga rebolusyonaryong awitin; ang “Dakilang Hamon”(1997) at ang “Alab ng Digmang Bayan”(1999). Naging instrumento ang mga teyp na ito sa pagpapalaganap ng mga rebolusyonaryong awitin hindi lamang sa loob ng Timog Katagalugan kundi pati sa iba pang rehiyon.

Pinangungunahan din ng iskwad-pangkultura ang mga pagtatanghal sa mga okasyong tulad ng anibersaryo ng Partido at ng BHB at iba pang piling mga okasyon. May pakikipag-ugnayan at pakikipagtulungan ito sa ilang progresibong grupong pangkultura sa kalunsuran.

Nakikitang malugod na tinatangkilik ng masa at mga kasama sa rehiyon ang mga pagsisikap na isulong at isabuhay sa araw-araw na pakikibaka ang pambansa, syentipiko at makamasang kultura. Tinatanaw na sa sustenidong paggampan ng mga gawaing pangkultura ay ibayo pang makokonsolida at mabubuo ang pagkakaisa ng malawak na masa ng sambayanan at ng hukbong bayan. **AB**

◀ kapangyarihan habang hakbang-hakbang na winawasak ang pyudal na kapangyarihan ng mga panginoong maylupa sa kanayunan.

Tuluy-tuloy na lumilinaw sa mga nakikibakang magsasaka na ang naghaharing sistema ang puno't dulo

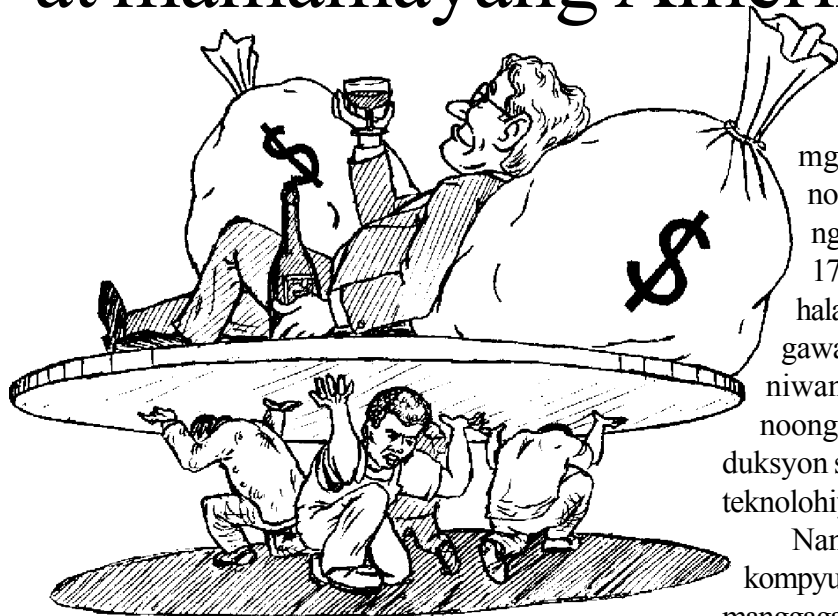
ng kahirapan nila. Nasasapol na nila na hanggang umiiral ito'y maaasahan ang ibayo pang pagmamaniobra ng magkakasabwat na reaksyunaryo at kontra-rebolusyonaryo upang panaigin ang kanilang interes.

Dahil dito, tuloy ang laban para sa

ganap na pagbabago ng lipunan. Patuloy ang ating tungkuling palawakin at palalimin ang pagkakaisa ng mga magbubukid at ng buong sambayanan para sa rebolusyon. Marami pang Hacienda Looc ang susulpot at magiging larangan ng matitinding pakikibaka. **AB**

Sa panahon ng “walang kaparis na kasaganaan” sa US

Kaapihan at pagkadusta ng mga manggagawa at mamamayang Amerikano

Ang pagdiriwang sa “walang kaparis na kasaganaan” sa US ay isang eksklusibong piging ng bundat na malalaking burgesyang Amerikano. Sapagkat ipinagkakait sa kanila ang likha nilang “kasaganaan”, walang dahilan upang ito’y ipagdiwang ng proletaryadong Amerikano. Lalo itong dahilan, sa halip, na sila’y lumaban sa ubodnang-lupit na pagpiga ng kanilang pawis at walang-hadlang na pagsasamantala sa kanilang lakas-paggawa.

Pagpiga sa uring manggagawang Amerikano

Ipinagmamalaki ng mga propagandista ng imperyalismong US na mula 1992 hanggang 1999 ay tuluy-tuloy na lumago ang ekonomya ng US. Ito ang pinakamahabang panahon na tuluy-tuloy na lumago ang ekonomya nito.

Ang susi sa “walang kaparis na kasaganaan” na tinatamasa ngayon ng burgesya sa US ay walang iba kundi ang sagad-sagarang pagpiga sa proletaryadong

Amerikano.

Ipinagbubunyi ng gubyernong Clinton at ng mga ekonomista sa US na tumaas nang 5.3% noong Abril-Hunyo ang antas ng taunang tantos ng produktibidad—pinakamataas sa nakaraang 17 taon. Ibig sabihin, nakalilikha ng mas malaking halaga, mas maraming produkto ang mga manggagawa sa mas maiksing panahon. Mula ito sa karniwang 1.4% pagtaas noong 1973-1995 at 2.5% noong 1996-1999. Mabilis na napaiigting ang produksyon sa pamamagitan ng aplikasyon ng mataas na teknolohiya sa produksyon.

Nangunguna pa rin ang US sa paggamit ng mga kompyuter at robot upang pabilisin ang trabaho ng mga manggagawa at pumiga ng mas malaking labis na halaga. Aktibong sinusuportahan ng monopolyo kapitalistang estado ang mga pananaliksik sa larangan ng teknolohiya upang magamit ng mga industriyang pag-aari ng malalaking burgesya.

Kaalinsabay nito, pinakawalan ng estado, sa agos ng neoliberalismo, ang pinakamasasahol na patakarang bumubusabos sa proletaryado na pawang nakatuon sa pagbabansot ng sahod at pagbaklas sa mga pangkasaysayang tagumpay ng uring manggagawa. Walang kahihiyang ipinagmamalaki ng mga ekonomistang burges at gubyernong US na habang tumaas ang produktibidad ng mga manggagawang Amerikano, bumaba naman nang 0.4% ang gastos sa bawat indibidwal na manggagawa—ibig sabihin, habang lumilikha ng papalaking halaga ang mga manggagawang Amerikano, ay tumatanggap naman sila ng papaliit na sahod.

Pang-aapi, kahirapan at malawakang panlipunang di pagkakapantay-pantay

Kung kayat dumaranas ang mga manggagawang Amerikano ng mga kundisyon na, relatibo sa kanilang lipunan at kasaysayan, ay maihahambing sa kalagayan

ng mga manggagawang Pilipino sa usapin ng sahod, disempleyo at seguridad sa trabaho at mga panlipunang garantiya.

Ang isang manggagawang sumasahod ng nakatakdang minimum ay nakatatanggap ng \$9,512 sa isang taon na halos kalahati lamang sa hangganan ng kahirapan na \$17,072/taon ayon sa mga estadistika ng gubyrno. Sa kabuuan ng dekada 1990, bumaba ang tunay na halaga ng sahod ng mga karaniwang manggagawa. Sa kasalukuyan, ito ay malayong mas mababa sa antas ng tunay na halaga ng sahod noong dekada 1970. Bunga nito, mahigit 46 na milyon (halos 20% ng populasyon) ang dumaranas ng absolutong kahirapan.

Ipinagmamalaki ng gubyrnong US na pinakamababa sa kasaysayan ang kasalukuyang tantos ng disempleyo. Subalit ang katotohanan ay karamihan ng mga bagong likhang trabaho ay *part-time* lamang na lalong humihila sa mababa nang sahod. Mayroon ding pagtumal sa produksyong industriyal na nagreresulta sa pagkawala ng trabaho. Mula Marso 1998 hanggang Setyembre 1999, halimbawa, mahigit 530,000 ang nawalan ng trabaho sa sektor ng manupaktura.

Dahil sa mababang sahod at kawalan o kakulangan ng hanapbuhay, lumalaganap ngayon sa US ang mga kundisyon sa buhay na di malayo sa mga kundisyong umiiral sa mga atrasadong bansa katulad ng Pilipinas. Pito hanggang walong milyon ang walang disenteng bahay. Umiiral sa mga sentrong lunsod katulad ng New York, Chicago, Los Angeles at iba pa ang malalaking *ghettoes* o komunidad ng mga manggagawa at walang hanapbuhay, mga Afro-American, Latino, Asyano at ibang minorityang dumaranas ng sagad-sagarang mahihirap na kundisyon sa buhay.

Sa pag-aaral na isinagawa ng US Department of Agriculture noong 1999, tinatayang 36 na milyong Amerikano ang walang sapat na pagkain. Tinukoy naman ng US Conference of Mayors na noong Disyembre 1999, pinakamataas ang pangangailangan para sa *emergency food related assistance* (ayudang pagkain) mula 1992 at *emergency housing related assistance* (ayudang pabahay) mula 1994; at 21% nito ay di natutugunan. Umaasa sa *food stamps*¹ ang 25 milyong mamamayan, na ang 80% ay may mga pamilyang may bata.

¹ *Mga kupon o sertipiko na ipinamamahagi sa mga taong tumatanggap ng pensyon bunga ng disempleyo, edad at iba pa. May katumbas itong limitadong halaga na maaaring ipagpalit sa pagkain na bibilhin sa pamilihan.*

Sa kabila nito, tuluy-tuloy na binabawasan ng gubyrnong US ang alokasyon ng badyet para sa mga serbisyong panlipunan. Noong 1999, \$54 bilyon ang kinaltas ng gubyrno sa inilalaang pensyon para sa mga walang hanapbuhay, serbisyong pangkalusugan at programa sa pagkain. Papalaking bahagi ng responsibilidad na magbigay ng pagkain sa mga nagugutom ay isinasabalikat ng mga pribadong organisasyon. May 44.3 milyon ang walang *health insurance* bunga ng tuluy-tuloy na pag-aalis ng mga serbisyong katulad ng Medicare.

Lumalala nang lumalala ang polarisasyon ng lipunang Amerikano sa pagitan ng higit na malaking majorityang naghihirap, pinagsasamantalahan at dumaranas ng papasidhing karukhaan; at ng maliit na minorityang nakikinabang sa “walang kaparis na kasaganaan”. Ang sweldong tinatanggap ng mga pinuno ng mga korporasyon sa US ay 419 na ulit na mas malaki sa karaniwang sahod ng isang manggagawa noong 1998.

Ang kinikita ng pinakamayamang 2.7 milyon (1 % ng populasyon) ay katumbas ng kinikita ng pinakamaghihirap na 100 milyon (38%). Pag-aari ng 1% ang 40% ng yaman ng US, samantalang ang nakabababang 80% ay nag-aari lamang ng 16%.

Pasistang panunupil at paglaban ng mga manggagawa at mamamayan

Taliwas sa upisyal na pagtataguyod sa mga karapatang sibil, ginagamit ngayon ng gubyrnong US ang pasistang makinarya nito upang supilin ang proletaryado at mamamayang Amerikano. Malupit nitong binubuwag, gamit ang mga *pepper-spray*, mga *rubber bullet* at batuta ang mga demonstrasyon at welga na nagpapahayag ng disgusto ng mamamayan at salamin ng malawakang ligalig sa lipunang US.

Sistematikong ginagamit ng US ang mga pulis at korte upang magsampa ng mga gawa-gawang kasong kriminal laban sa mga militanteng aktibista at lider manggagawa. Sa nakaraang mga taon, mas mabilis nang apat na beses na pinalaki ang badyet ng mga korte kumpara sa paglaki ng badyet sa edukasyon; at dalawang beses kumpara sa badyet para sa mga ospital at serbisyong pangkalusugan. Sa buong mundo, ang US ang may pinakamataas na porsyento ng populasyong nakakulong, tanda ng “epektibong” paggamit ng mga korte.

Gayunpaman, hindi mapipigilan ng pasistang panunupil ang paglaban ng mga manggagawa at ►

17 SUNDALO, PATAY SA AMBUS SA NEGROS

Labimpitong sundalo ang napatay at anim ang nasugatan nang tambangan sila ng mga gerilya ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) nitong Agosto 21 sa Sityo Bulod, Barangay Carabalan, Himamaylan, Negros Occidental. Lulan ng isang trak, kabilang sila sa 28 sundalong reimporsment na tutugis sa BHB.

Ang mga sundalo na mula sa 303rd Brigade ng Philippine Army ay pinagsanib na tropa ng 11th at 61st IB na nakabase sa sentral at timog ng Negros at inirereklamo ng masa dahil sa kanilang paglabag sa mga karapatang-tao.

16 NA MALALAKAS NA SANDATA, NAKUMPIKA SA REYD SA COTABATO

Nasamsam ang dalawang M14, 11 ripleng garan, tatlong M16, isang set ng radyong pangkomunikasyon, mga bala at mga unipormeng pangmilitar sa isang walang putok na reyd na isinagawa ng mga Pulang mandirigma ng BHB sa isang detatsment ng 64th IB sa Danlag, Tampakan, South Cotabato nitong Agosto 20. Sinunog din ng BHB ang detatsment.

Nauna rito, isang rantso ang nireyd ng BHB sa kabundukan ng Koronadal, South Cotabato nitong Agosto 15. Bandang ika-6 ng umaga nang pasukin ng

BHB ang Sueno Ranch sa Sitio Kupon, Barangay San Jose. Kinumpiska sa naturang reyd ang mga sandata at kagamitan sa komunikasyon ng rantso. Inilunsad ito bilang kaparusahan sa di pagkilala ng may-ari sa ipinatutupad na patakaran ng kilusan sa pagbubuwis.

BATTALION COMMANDER, PATAY SA AMBUS SA AGUSAN

Isang *battalion commander* ng Philippine Army ang napatay at tatlong tauhan niya ang nasugatan nang ambusin ang kanilang dyip ng mga Pulang mandirigma ng BHB sa Barangay San Andres, Bunawan, Agusan del Sur nitong Agosto 14, bandang alas dose ng tanghali.

Ang napatay ay si Maj. Nestor Velasco, *commanding officer* ng 62nd IB na nakabase sa bayan ng Trento. Nakumpiska sa naturang taktikal na opensiba ang pitong malalakas na sandata: isang M203, dalawang M14 at apat na M16. Nasamsam din ang isang radyong VHF.

12 ARMAS, NAKUMPIKA SA REYD SA LAGUNA

Labindalawang sandata at iba pang kagamitang militar ang nasamsam sa reyd na inilunsad ng mga gerilya ng BHB sa istasyon ng pulis ng Sta. Maria, Laguna nitong Agosto 7. Nasugatan dito ang hepe ng pulisya ng Sta. Maria na si S/Insp. Benito Mozo. ▶

◀ mamamayang Amerikano. Noong 1999, sa kabila ng mga atake sa pag-uunyon, tinatayang hindi kukulangin sa 600,000 manggagawa ang nag-organisa ng mga unyon, 25% paglaki kumpara noong 1998, at pinakamalaking paglawak sa nakaraang 20 taon. Ipinapakita nito ang determinasyon ng mga manggagawa na mapagpasyang lumaban para sa mas mataas na sahod, ibalik ang mga binawing benepisyo at pahasayin ang mga kundisyon sa paggawa.

Kabilang ang mga manggagawa sa pinakamalaking bahaging bumuo

ng 30,000 mamamayang naglunsad ng mga demonstrasyon laban sa World Trade Organization (WTO) noong Nobyembre 30 hanggang Disyembre 3, 1997 sa Lunsod ng Seattle sa US. Naulit ito noong Abril nang magrali ang ilampung libo laban sa pulong ng International Monetary Fund at World Bank sa Washington, DC sa kabila ng pagaresto sa 1,800 mga aktibista bago at habang inilulunsad ang mga demonstrasyon.

Binabasag ng mga demonstrasyong ito at ng iba pang anyo ng paglaban ng proletaryado at mama-

mayan ang ilusyon ng “walang kaparis na kasaganaan” sa lipunang Amerikano. Tiyak na sa mga susunod na taon ay lalo pang sisidhi ang tunggalian ng mga uri sa US. Kinakailangang angkop na masamantala ng mga rebolusyonaryong pwersa ang mga kundisyong ito upang buuin ang partido ng proletaryado na may malawak na ugat sa masang manggagawa at makapamumuno di lamang sa kanilang araw-araw na pakikibakang pang-ekonomya, kundi higit dito, sa rebolusyonaryong pakikibaka para sa sosyalismo. **AB**

◀ Kabilang sa mga nakumpiska ang apat na M16, apat na .45, tatlong .38, isang *radio transceiver*, isang kamera at mahahalagang dokumento.

WALONG PULIS, PATAY SA AMBUS SA MINDORO

Walong pulis ang napatay at tatlo ang nasugatan nang tambangan sila ng mga Pulang mandirigma ng BHB sa Barangay Antonino, Victoria, Oriental Mindoro nitong Hulyo 4. Kabilang sa mga nasugatan si Insp. William Destura, hepe ng pulisya ng Victoria. Nasawi naman ang *deputy chief* na si SPO4 Wilfred Feliciano.

Ang inambus na tropa ay mula sa pulisya ng Victoria at sa katatalagang Special Action Force ng PNP sa Oriental Mindoro na ipinalit sa berdugong 49th IB.

Pinasabugan ng *land mine* ang dalawang sasakyan nila bilang hudyat ng taktikal na opensiba. Kinumpiska ang mga gamit militar ng mga pulis at ligtas na umatras ang BHB.

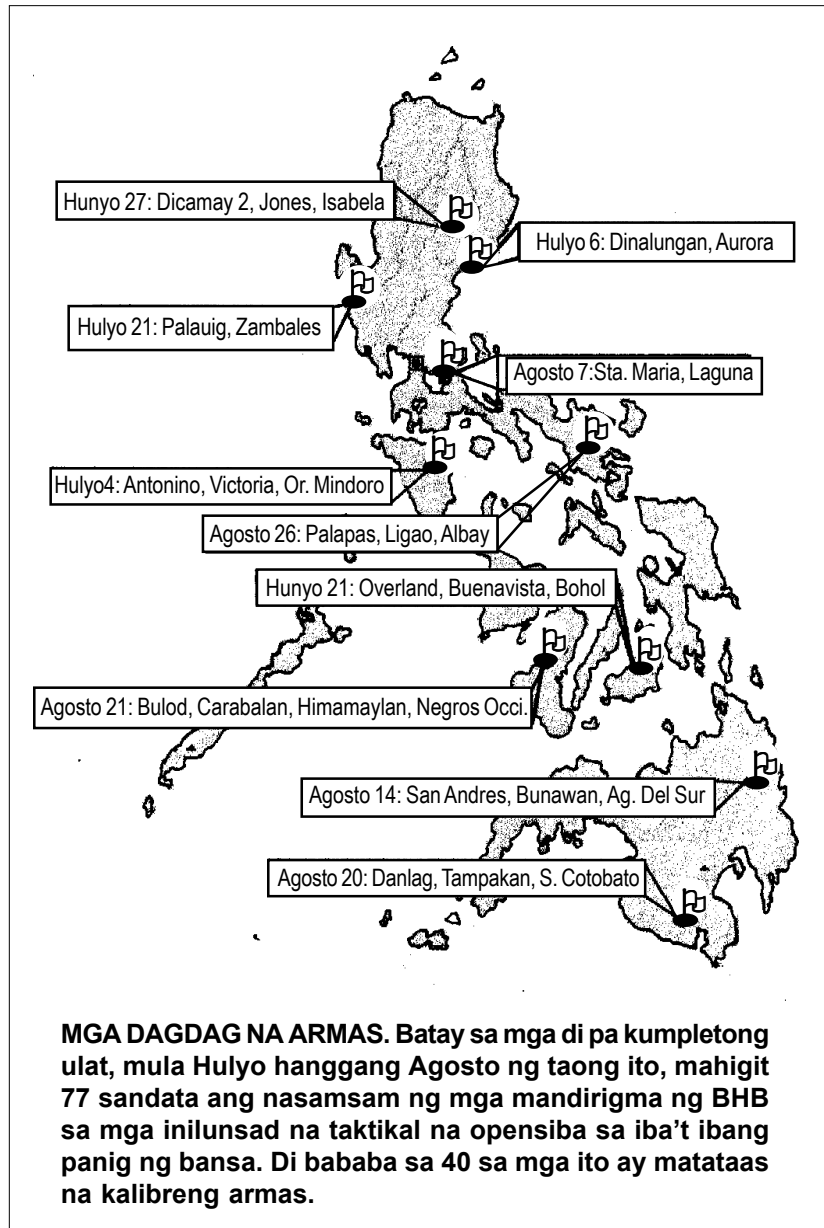
ISTASYON NG PNP, NIREYD SA ZAMBALES

Sinalakay ng mga gerilya ng BHB ang isang istasyon ng pulis sa Palauig, Zambales nitong Hulyo 21 bandang 7:30 ng gabi. Tatlumpung iba't ibang armas ang nakumpiska sa naturang opensiba.

Tatlong pulis ang napatay sa labanan.

ISANG PULIS-PANIKTIK SA ALBAY, PINARUSAHAN NG BHB

Pinarusahan ng mga mandirigma ng Bagong Hukbong Bayan si SPO3 Rogelio Oliquiano, upisyal sa paniktik ng Philippine National Police Regional Intelligence Group, nitong Agosto 26 sa Barangay Palapas,

Ligao. Sakay ng isang motorsiklo si Oliquiano mula sa pangangalap ng impormasyon sa kanyang mga *asset* sa bayan ng Pioduran nang tambangan ng mga Pulang mandirigma. Nakumpiska mula sa kanya ang isang pistolang 9mm.

UPISYAL NG PULISYA, PATAY SA LABANAN SA BOHOL

Napatay si Insp. Victor Hibaya, kumander ng Bohol PNP Provincial Mobile Group sa isang labanang naganap sa Barangay Overland, Buenavista, Bohol noong Hunyo 21. Pinamunuan ni Hibaya ▶

Serye ng mga welga sa transportasyon, matagumpay na idinaos

Matagumpay na inilunsad sa iba't ibang sulok ng bansa ang serye ng mga welga ng mga tsuper at tagasuporta nila nitong Hulyo at Agosto upang tutulan ang walang tigil na pagtaas ng presyo ng langis at igiit ang P125 dagdag sa minimum na sahod.

Nitong Agosto 7, inilunsad sa buong bansa sa pangunguna ng Pinag-isang Samahan ng mga Tsuper at Opereytor Nationwide (PISTON), Kilusang Mayo Uno (KMU) at Bagong Alyansang Makabayan (BAYAN) ang isang matagumpay na koordinadong kilos protesta. Humiling din sila ng dagdag na P1 sa pamasaha.

Sa Mindanao, paralisado ang pampublikong transportasyon sa Koronadal, Davao, Kidapawan, Tagum, Digos, Mati at Hilagang Mindanao, samantalang sinuspinde ng mga kumpanya ng bus ang kanilang operasyon sa South Cotabato, Saranggani at Lunsod ng General Santos. Sa Kabisayaan, 99% paralisado ang transportasyon sa dalawang araw na welga sa syudad ng Iloilo at 90% sa syudad ng Bacolod, samantalang nagpiket naman ang mga drayber ng bus at dyip sa harap ng mga *oil depot* sa mga syudad ng Mandaue at Lapu-lapu. Sa Luzon, lumahok din ang mga drayber sa Bikol (Albay at Sorsogon), Pampanga, Bulacan, Bataan,

Nueva Ecija, Tarlac at Metro Manila.

Pangalawang welga itong inilunsad sa loob ng dalawang buwan. Bago nito, pinangunahan din ng PISTON nitong Hulyo 10 ang isang malawakang welga ng mga tsuper at mga manggagawa. Paralisado ang mga mayor na ruta ng dyip sa Metro Manila (90%), Bulacan (100%), Cavite (80%), Tarlac (95%), Pampanga (90%), Bataan (70%), Nueva Ecija (40%), Cebu at Negros (90%). Sumuporta rin sa naturang pagkilos ang KMU at BAYAN at sama-samang nagprotesta ang may 12,000 kasapi nila sa harap ng upisina ng Caltex, Petron at Shell.

Sa Lunsod ng Davao, 8,000 tsuper naman ang naglunsad ng welga nitong Hulyo 17. Pinangunahan ito ng Transport of Southern Mindanao for Solidarity, Independence and Nationalism at ng Alliance of Operators and Drivers in Davao City at sinuportahan ng BAYAN. Naparalisa nang 90% ang pampublikong transportasyon sa lugar.

Samantala, sa Kalibo, Aklan, sinalubong ng dalawang araw na welga ng mga drayber ang State of the Nation Address ni Estrada nitong Hulyo 24. Lumahok sa naturang masang pagkilos ang mga myembro ng Bus and Jeepney Operators Association, iba't ibang grupo ng mga drayber at opereytor ng traysikel, BAYAN at League of Filipino Students. **AB**

◀ ang isang walo-kataong tim na kumubkob sa mga mandirigma ng BHB na nasa naturang barangay. Walang kaswalti sa panig ng BHB at ligtas silang nakaatras.

**KUMPANYA SA KONSTRUKSYON
SA AURORA, PINARUSAHAN**

Isang kumpanya ng konstruksyon ang ginawaran ng parusa ng BHB nitong Hulyo 6 sa Dinalungan, Aurora.

Inabangan ng BHB ang dalawang *dump truck* ng SMC Construction Corp. at sinunog matapos balewalain ng may-ari ang patakaran sa pagbubuwis ng rebolusyonaryong kilusan.

**OPLAN MAKABAYAN,
KINUNDENA SA QUEZON**

May 1,000 magsasaka, mangingisda at mga Dumagat ang nagkampo sa harap ng pamprubinsyang kapitolyo ng Quezon sa Lunsod ng Lucena nitong Hulyo 10. Pinangunahan ng Bagong Alyansang Makabayan ang walong araw na kilos protesta.

Tinuligsa nila ang patuloy at walang patumanggang operasyong militar sa ilalim ng Oplan Makabayan na inilulunsad ng AFP sa kabundukan ng Sierra Madre na nagbunga ng malulubhang paglabag sa karapatang-tao kabilang ang sapilitang pagpapalikas sa kanila.